

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۱﴾ قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا

لنقل فرما پیل | پس ستا سوخته مقصد کے | اے (د اللہ) راہبرے شوو فریتو؟ | دوی دوپیل | چہ بیشک مونیر راہبرے شویو
راہرہیم (فرما پیل چہ اے فریتو! ستا سو مقصد خہ دے؟ | ہغوی دوپیل مونیر یو مجرم قوم طرف نہ

إِلَى قَوْمٍ مَّجْرَمِينَ ﴿۳۲﴾ لِنُرْسِلَ عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِّن طِينٍ ﴿۳۳﴾

د یو مجرم قوم طرف نہ | دپارہ دے چہ مونیر راہبرے | پہ دوی بانڈ | کانری | د ختہ نہ
راہبرے شویو ۔ دپارہ دے چہ مونیر پہ ہغوی بانڈ دے د تیکرو کانری راووروچہ

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۴﴾ فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ

نخنے پر لکھ | پہ نزد د رب ستا | د حد نہ تیرید و نکو د پارہ | پس را وویستل مونیر | ہغہ خوک چہ | دو
پہ ہغہ بانڈ ستا د رب سرہ د ذیاقی خورو د پارہ نخنے لکھ دے | نو ہلنہ چہ کوم مؤمنان اوسیدل

فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۵﴾ فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ

ہلنہ | لہ مؤمنان نہ | پس و نہ مونیر مونیر | ہلنہ | سیوا | دیوکو
ہغہ موترے نہ بہر وویستل - خومونیر پکے دیوکو نہ سیوا د مؤمنان بلہ کورنی

مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾ وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ

لہ مسلمانان نہ | اومونیر پریشوڈ | ہلنہ | یوہ نخنہ | ہغہ کسانو د پارہ | چہ ویریری
بیا نہ موندہ - او پہ دے (واقعہ) کئے موہغہ خلقولہ یوہ نخنہ باقی پریشودہ چہ د

الْعَذَابِ الْإِلِيمِ ﴿۳۷﴾ وَفِي مُوسَى إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

لہ عذاب | دردناک نہ | او پہ (قصہ د) موسیٰ کئے | ہرکہ چہ ولیر یو مونیر | طرف د فرعون نہ
دردناک عذاب نہ ویریری - او د غے د موسیٰ پہ قبضہ کئے م (نخنہ پرتہ دہ) خہ وخت چہ مونیر ہغہ (د فرعون

بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾ فَتَوَلَّىٰ يُرْكَبُهُ وَقَالَ سِحْرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ﴿۳۹﴾

پہ دلیل | واضح سرکہ | پس دے مخر وارولو | دخیل لیکر سرہ | او وویل | دا جادوگر | یا دیوانہ دے -
دردبار نہ د خرگند دلیل سرکہ ولیر یو خہ ہغہ دخیل زور پہ نیال کئے انکار کوہ او دے وویل چہ د جادوگر یا لیونہ دے

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۴۰﴾

پس ونبو یو مونیر کے | او دے لیکرے | بیا مونیر وغور زول دوی | پہ دریاب کئے | اوہغہ دو | د ملا متیا جوکہ
نومونیر ہغہ او د ہغہ لیکر (تول) را وویل او پہ سمندر کئے مو وغور زول اوہغہ ہے د ملا متیا کار کئے دو

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ الْعَقِيمَ ﴿۴۱﴾ مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ

وہ قوم د عادی | ہرکچہ ولیر یو مونیر | پہ دوی بانڈ | سیلی | بے برکتہ | چہ نہ پیریشودلو | ہیٹ خیز
(د عادی) واقعہ کئے م (عبرت) د خہ وقت چہ مونیر پرے بے خیرہ سیلی را ولیر لہ - (دا دا سے سیلی وہ چہ) پہ کوم

أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَرْمِيمِ ﴿۴۲﴾ وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ

چہ راہ غلہ پہ ہغہ | مگر | کہو پہ ہغہ | ریزہ ریزہ | او پہ (قوم د) ثمود کئے | ہرکہ چہ وویلے شو | دوی نہ
خیز بہ تیرید لہ نو ہغہ بہ ریزہ ریزہ کولو - او (دغہ شان) د ثمود (پہ واقعہ) کئے م (عبرت دے) ہرکہ چہ دوی

تَتَّبِعُوا حَتَّىٰ حَيِّينَ ۖ فَتَعْتُوا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ ۚ فَآخَذَتْهُمْ الصَّعْفَةُ

فائدہ: واغلی تاسو | یو وخت مقر پورے | نو دوی سرکشی وکړه | د حکم د رب خپل نه | پس و نیول دوی | تن در
ته دو نیل شو چه بوخو ورغے نور عیشونه وکړی خو هغوی د خپل رب د حکم نه سرکشی وکړه | نو هغوی عذاب راو نیول

وَهُمْ يَنْظُرُونَ ۖ فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُتَنَصِّرِينَ ۝

او دوی | کتل | پس په دوی کپه طاقت پاته نه شو | د اودریدلو | اونه دودوی | بدل له اخستونکی
او هغوی ورته (په غیو غیو) کتل - نو (بیا) نه خورا وچت شو | او نه لے زمونږه خه بدل واخسته شوه -

وَقَوْمَ نُوحٍ ۖ مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَسِيقِينَ ۖ وَالسَّمَاءِ

او (هلاک کړی) قوم د نوح | له دے نه وړاندې | بیشکه دوی | وو | خلق | نافرمانه | او آسمان
او د هغوی نه وړاندې د قوم سره هم دغه سلوک شوه دے | بیشکه چه دغه هم یو ډیر نافرمانه قوم وو - او مونږ آسمان

بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۖ وَالْأَرْضُ فَرَشْنَاهَا ۖ فَنِعْمَ

جوړ کړو مونږ دا | په قوت | او بیشکه مونږ | فراخی وړو کونکي یو | او زمکه | پس مونږ وغوړوله دا | پس مونږ خه بنده
د قبیل قدر په لاسو تو جوړ کړه دے | او مونږ د نوښت قدر خاوندان یو - او زمکه مونږ وغوړوله دے | نو خه بنده په

الْمُهْدُونَ ۖ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۝

غوړونکي یو | اوله هر یو څیز نه | پیدا کړی دی مونږ | جوړه | د پاره د دے چه تاسو | غوړو کړی
غوړولو پوهیدو - او هر څیز مو جوړی جوړی جوړ کړه دے | د پاره د دے چه تاسو نصیحت حاصل کړی

فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝

نو و تبتی تاسو | الله طرف ته | بیشکه زه | تاسو د پاره | د دے له طرف نه | و یرو کړیم | ښکاره
پس تاسو هم د الله طرف ته ورنه کړه کړی | زه | تاسو د پاره | د الله تعالی د طرف نه څرگند و یرو کړم (راغل) یم

وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ

اومه مقر روځی | د الله سره | معبود | بل | بیشکه زه | تاسو د پاره | د دے له طرف نه | و یرو کړیم
او (کوږی) الله تعالی سره بل څوک معبود مه نیسی - بیشکه زه | تاسو د پاره | د دے د طرف نه ښکاره و یرو کړم

مُبِينٌ ۖ كَذَلِكَ مَا آتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا

ښکاره | دغه شان | نه دے راغل | هغه خلقوته | چه له دوی نه وړاندې وو | څوک پیښېر | مگر دوی وویل
(راغل) یم - دغه شان د دوی نه پخوا نو خلقوله چه کله هم یو رسول ورغل دے | نو هغوی ورته

سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۖ أَتَوَاصَوْا بِهِ ۚ بَلْ هُمْ

چه دا جادو کړدے | یا دیوانه | آیا وصیت کړه دے دوی | د دے | (نا) بلکه | دوی
جادوگر یا لیونے ویل دے - آیا دوی یو بل ته د دے خبره وصیت پرېښود دے | (نا) بلکه دغه خلق قول

قَوْمٌ طَاغُونَ ۖ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ ۖ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۖ وَذَكَرُوكُمْ

خلق دی سرکشته | پس ته مخ واوړه | له دوی نه | پس نه بیته | ملامت شوه | اوتنه نصیحت کوه
(یوشان) سرکشان وو - نو ته د دوی نه مخ واوړه ځکه چه په تا باند هیڅ الزام نشته - اوتنه دوی ته نصیحت کوه

فَإِنَّ الذِّكْرَى تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

پس بیشک | نصیحت | فائدہ ورکوی | مؤمنانوتہ | اونہ دی پیدا کرے ما | پیریاں | او انساناں

۝ مَا أَرِيدُ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ

مگر | دپارہ | دے چہ عبادت و کبریٰ ما | نہ غواہم | نہ | لہ دوئی نہ | ہیروزہ | اوڑہ نہ | غواہم

چہ زما عبادت دے کوی - زک | ددوئی نہ نہ | خو روزی غواہم | اونہ رترے نہ | داغواہم چہ

أَنْ يُطْعَمُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝ فَإِنَّ

چہ دوی طعام را کوی ماتہ | بیشک | اللہ | ہم کے رزق و رکونکے | ذقوت خاوند | جیر غالب | پس بیشک

مالہ | دے خوراکونہ را کوی - بیشک | چہ اللہ تعالیٰ | دے تولو خلق روزی رسان کے | طاقت خاوند کے مضبوط کے | پس دے

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِّثْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْمِلُونَ ۝

ہفہ کسانو دپارہ | چہ ظالمان کے | حصہ دے | پہ شان | دے | دے ملگرو ددوی | نوپا کدہ چہ دوی ہندی و نہ کوی

ظالمانو ہم | دے عذاب | حصہ مقرر دے | لکے چہ ددوی دے ملگرو | لہ کدہ واپاند | حصہ مقرر وہ | نو اس | ددوی | پہ ما تلوارنہ

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ۝

پس ہلاکت دے | ہفہ کسانو دپارہ | چہ کافران کے | ددوی لہ ہفہ ورے نہ | دے کوی چہ | ددوی سرہ وعدہ کوی نہ

کوی - پس کافرانو خلقولہ | دے | ورے | پہ راتلو کیتے | چیرہ نیا ہی دے | دے کوی چہ | ورسرہ وعدہ | شوعہ دے

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تِسْعٌ وَارْبَعُونَ آيَةً وَفِيهَا رُكُوعَانِ

سورہ طور چہ مکہ کیتے نازل شواو | شروع کوم | پہ نوم | دے اللہ | چہ تو مہربان | چہ پیر زیارہم | کوئے کے | ۲۹ آیتونہ | او دودہ رکوع کے

دالہ پہ نوم شروع کوم | چہ لوئے مہربان | دے پیر زیارہم | خاوند کے

وَالطُّورُ ۱ وَكِتَابٌ مُسْتُورٌ ۲ فِي رَقٍ مَنشُورٍ ۳ وَالْبَيْتُ

قسم دے پہ طور | او پہ یو کتاب | (چہ) | لیکل شوعہ کے | پہ کاغذ | پرانستل شوی کیتے | او قسم دے پہ کد

پہ کوی طور بانڈ قسم دے | او قسم دے پہ لیکل شوی کتاب | (چہ) | پہ غورید لک کاغذ کیتے | دے | او قسم دے پہ

الْمَعْمُورُ ۴ وَالسَّقْفُ الْمَرْفُوعُ ۵ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورُ ۶ إِنَّ عَذَابَ

آباد بانڈ | او قسم دے پہ چت | اوچت کیتے شوی | او قسم دے پہ دریاب | دے کیتے شوی | چہ بیشک | عذاب

آباد کوس - او (قسم دے) | پہ اوچت چت | (یعنی آسمان) | او (قسم دے) | پہ چک دریاب - یقیناً ستادرب

رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ۷ مَالَهُ مِنْ دَافِعٍ ۸ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ

ستادرب | خامغا واقع کیتے کدے | نشہ دے کدے | (خوک) | دفع کوئے کدے | پہ کومہ ورے چہ | حرکت بہ و کوی | آسمان

ستادرب | خامغا واقع کیتے کدے | ہجھوکے دفع کوئے نہ شے - پہ ہفہ ورے چہ | آسمان پہ | ولہزیبری

عذاب خامغا راتلوئے کدے - ہجھوکے دفع کوئے نہ شے - نو پہ دغہ ورے | پہ دغہ ورے

مَوْرًا ۹ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ۱۰ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ

پہ حرکت کو لوسرہ | اوروان بہ شے | غرونہ | پہ روانید لوسرہ | پس ہلاکت دے | پہ دغہ ورے

او غرونہ پہ | دے خیل | نہ روان شے - نو پہ دغہ ورے | دے دروغ کدے کوئے

لَمَّا كَذَبْتُمْ ۝۱۱ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ ۝۱۲ يَوْمَ يُدْعَوْنَ

دروغ گنہگاروں کو پکارا | کوم خلق چہ | یہ فضلو خیر و کئے لگیا دی | لو بے کوی | یہ ہفتہ ورہ چہ | دوی بہ ورد پیکے شی

إِلَىٰ نَارِجَهَمُ ۝۱۳ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ۝۱۴

د دوزخ کا اور طرف تہ | یہ دیکھو سرہ | ہم دادے | اور | ہفتہ چہ | تاسو بہ ہفتہ | دروغ گنہگاروں

أَفَسِحْرُ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ۝۱۵ أَصَلَوْهَا فَاصْبِرُوا

پس ایسا جادو دے؟ یا | تاسو | نہ گورے؟ | داخل شی تاسو دے تہ | پس تاسو صبر کوئی

أَوْ لَا تَصْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۶

یا صبر نہ کوئی | برابرہ دہ | یہ تاسو | بیشک | تاسو بہ بدلہ در کولے شی | دھتھہ خہ چہ تاسو بہ کول

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَعِيمٍ ۝۱۷ فُكِهَيْنَ بِمَا آتَاهُم

بیشک | پرہیز گاران بہ | یہ باغونہ کئے | او بہ نعمتونہ کئے وی | خوشحالہ بہ وی | یہ ہفتہ چہ | ور کول دوی تہ

رَبُّهُمْ وَوَقَّعَهُمْ رَبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝۱۸ كُلُوا وَاشْرَبُوا

رب ددوی | او بیچ کول دوی | رب ددوی | لہ عذاب | ددوزخ تہ | خوری | او خنہی

هَذِيغًا ۝۱۹ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۰ مُتَكِبِينَ ۝۲۱ عَلَىٰ سُرُرٍ

یہ مزے سرہ | یہ بدلہ دھتھہ عملونہ | چہ تاسو بہ | کول | تکیہ لگوونکی | یہ تختونہ

مَصْفُوفَةٍ ۝۲۲ وَزَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ۝۲۳ وَالَّذِينَ آمَنُوا

برابر غورید لی | او وادہ بہ وکرو مونہ ددوی | دغہو سترگو حوروسرہ | او کومو خلقو چہ | ایمان راؤرو

وَاتَّبَعْتَهُمْ ۝۲۴ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ ۝۲۵ الْحَقَّابَهُمْ ۝۲۶ ذُرِّيَّتَهُمْ

او ددوی پیروی وکرا | ددوی اولاد | یہ ایمان کئے | مونہ بہ ملاؤ کرو (پہ جنت کئے) دوی سرہ | اولاد ددوی

وَمَا أَلْتَنَّهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ ۝۲۷ مِنْ شَيْءٍ ۝۲۸ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ

او کم بہ نہ کرو مونہ | ددوی لہ عمل نہ | ہیو خیز | ہر یو کس بہ | دخیل عمل سرہ

کرو او مونہ بہ ددوی | یہ عملونہ کئے | ہیو کئے و نہ کرو | ہر یو کس بہ | یہ خیال عمل کئے

زَهِينٌ ۝۲۱ وَآمَدَ دَنَهُمْ بِفَاكِهِةٍ وَكَمِ مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

کبروی | او مونږ به رسو و دوی ته | میوه | او غوښه | له هغه څه نه | چه دوی ته غواړی | کبروی - او مونږ به جنتیانو ته میوه ، غوښه او څه چه ته زه غواړی ورکود -

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَّا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْنِيَمٌ ۝۲۳

ځای به د یو بل نه | هلته | بېاله (د شرابو) | چه نه به وی فضل خبره هلته | او نه د گناه کار (د شرابو) | په جامونو به یو بل سره (د خوند د پارک) انگته اچوی خو په هغه شرابو کښه به نه پکواس کیږي او نه د گناه څه

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَّكُونٌ ۝۲۴

وچاپا پیر به کړی | دوی ته | هلکات | د دوی (د خدمت) د پارک | لکه چه دوی | ملغلرې دی | په پرده کښه پته خبره او د دوی نه چارچا پیر به هلکان د خدمت د پارک اوږی راوړی لکه د پتو ساتل شوو ملغلرو په شان به وی -

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۲۵ قَالُوا إِنَّا كُنَّا

ورا مخ په شئ | څه د دوی | په ځنو باند | چه له یو بل نه به پیوستو کوی | دوی به وائی | بیشکه مونږ وو | او یو بل ته به مخ کړی | او خبره اتره به کوی ، او دا به (هم) وائی چه مونږ به

قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ۝۲۶ فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقْنَا

له ځانه وړاند | په خپل کورواو کښه | ویریدونکی | پس احسان وکړو | الله | به مونږ باند | او بچ نه کړو مونږ | بخا په خپلو کورونو کښه | ویر ویر ویریدو - نو الله تعالی را باند | ویر احسان وکړو او مونږ ته د دوزخ

عَذَابَ السَّمُومِ ۝۲۷ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ

له عذاب نه | ذکر ته هوا | بیشکه مونږ | له دے نه وړاند | عبادت به کوو د دے | بیشکه دے | احسان کوو | د عذاب نه بچ کړو - بیشکه مونږ به له ځانه وړاند | الله تعالی نه د دعا کانه غوښتل | بیشکه دے | ویر احسان کوو

الرَّحِيمُ ۝۲۸ فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ

مهربان | پس ته نصیحت کوه | پس ته نه یئ | په فضل | د رب خپل | کاهن | مهربان دے - نو (ای نبی!) دا خلق پوهوه ، ته دخپل رب په فضل سره نه خو کاهن یئ

وَلَا مَجْنُونٍ ۝۲۹ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ

او نه لیون | آیا دوی وائی | دے شاعر | انتظار کوو مونږ | په دے | د حوادثو | او نه لیون | آیا دوی څه وائی چه دا شاعر دے (او) مونږ د دے په حقله د زملي د حادثاتو

الْمُنُونِ ۝۳۰ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ ۝۳۱

د زمانه | ووايه | تاسو انتظار کوئ | بیشکه زه (هم) | تاسو سره | له انتظار کوونکو نه یم - انتظار کوو - ته ورته ووايه چه تاسو هم انتظار کوئ او زه هم تاسو سره انتظار کوئ -

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝۳۲ أَمْ يَقُولُونَ

آیا حکم کوی دوی ته | عقلونه د دوی | د دے (خبره) | یادوی خلق دی | سرکشه ؟ | آیا دوی وائی | آیا د دوی عقلونه د دوی نه هم داسی | یادا خلق سرکشه دی ؟ | آیا دوی وائی

تَقُولَهُ ۚ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾ فَلْيَاثُوا بِحَدِيثِ مَثَلِهِ ۚ إِنْ كَانُوا

آبادہ پہ پہلہ جوہ کرے گا (نہ بلکہ) دوی ایمان نہ راوی پس دوی راوی (خفہ) کلام | پہ شان دے | کہ چہ وی دوی
چہ دے (قرآن) دکان نہ جوہ کرے کہ حقیقت داد چہ دوی ہوا نہ لری۔ بیا داخل دہم داسے کلام (جوہ کرے او) راوی کہ دوی

صَادِقِينَ ﴿۳۴﴾ أَمْ خَلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ﴿۳۵﴾

ربنبتی | آیا | پیدا کرے شو دوی | بے پیدا کوونکی نہ | یا دوی | پخپلہ پیدا کوونکی دی
(پخپلہ دعویٰ کیے) ربتبتی وی، آیا دوی بغیر پیدا کوونکی نہ پخپلہ پیدا شو دی اوکہ دوی پخپلہ دکانو خالقان دی

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ

باپیدا کرے دی دوی | آسمانوں | اوزمکہ | (نہ) بلکہ | دوی یقین نہ کوی | آیا | دوی سرے دی
آیا (دا) آسمانوں اوزمکہ دوی پیدا کرے دی ؟ خیرہ دادہ چہ دوی بے یقینہ خلق دی۔ آیا دوی سرے ستا

خَزَائِنِ رَبِّكَ أَمْ هُمْ الْمَصْيطِرُونَ ﴿۳۷﴾ أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ

خزانے | درہب ستا | یا دوی دی | داروغہ گان | آیا دوی سرے | اندر پایہ دہ
درہب خزانے دی کہ نہ دوی حاکمان دی ؟ یا دوی سرے داسے اندر پایہ دہ چہ پہ ہف

يَسْتَمِعُونَ فِيهِ ۚ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعَهُمْ بِسُلْطَنٍ مُبِينٍ ﴿۳۸﴾ أَمْ

چہ آوری دوی پہ ہف (مختلوسہ) | نوراد وری | آوری دوی | (خفہ) دلیل | بشکارہ | آیا
(برہ خیزی او) خبرے آوری ؟ (کہ داسے وی) نو چہ آوری نہ کوی وی ہفہ دیو خرگند دلیل را حکمہ کوی (لہ دوی نہ)

لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ﴿۳۹﴾ أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ

دہ دپارہ | لونہ دی | اوتاسو دپارہ | خامن ؟ | آیا | نہ سوال کرے لہ دوی | (خفہ) اجر | پس دوی
تیوس وکری) آیا دالله تعالیٰ خولونہ دی اوستاسو خامن ؟ یا آیا تہ لہ دوی نہ خفہ بدل لہ عوارے چہ داخل

مِنْ مَّعْرَمٍ مُثْقَلُونَ ﴿۴۰﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ﴿۴۱﴾

لہ تاوان نہ | درانہ شوی دی | یا دوی سرے | (علم) غیبو | چہ دوی (دا) | لیکی۔
دہ تاوان دپنیلان درانہ شوی دی ؟ آیا دوی سرے دغیبو علم شتہ چہ دوی ہفہ لیکی ؟

أَمْ يَرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ﴿۴۲﴾ أَمْ لَهُمْ

آیا دوی عوارے | خفہ بدتدیر | پس کوم خلق چہ | کافران دی | ہم دوی | پہ بدتدیر کہے را کیری و نکی | یا دوی
آیا دوی (تاتہ) چل جوہ کرے دے ؟ نو کافران بہ پہ خیل چل کہے پخپلہ را کیری شفی۔ آیا دالله تعالیٰ نہ

إِلَهُ غَيْرَ اللَّهِ ۖ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۳﴾ وَإِنْ يَرَوْا

(خوک) معبود | سیوا دالله نہ | پاک دے | الله | لہ ہفہ خفہ نہ | چہ دوی شریکوی | اوکہ چہرے | دوی دوی
سیوا دوی بل خوک معبود شتہ ؟ الله تعالیٰ ددوی دجوہ کر و شریکانو نہ پاک دے۔ اوکہ چہرے دوی داسما

كُسْفًا ۖ مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ﴿۴۴﴾ فَذَرَهُمْ

یوہ تکرہ | لہ آسمان نہ | را پریوتونکے | نودی بہ ووائی (چہ) وریخ دہ | قط پہ قط | پس پریوہ دوی
یوہ قوتہ را پریوتونکے وویفی، نو ہفہ وخت بہ ہم ووائی چہ داوقط پہ قط جوہ وریخ دہ، نو دوی

حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ﴿۴۵﴾ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ

نورجہ | دوی ملاقات وکری | خپله هغه ورسره | چه په هغه کینه به | دوی به هوشه کړه شی | په کومه ورځ به | په کارانه شی | تر هغه پریږدک | چه هغه ورځ ورباند راشی | چه هوش به نه والو زی - هغه ورځ چه ددوی متول

عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۴۶﴾ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا

د دوی | مکر ددوی | هیڅ هم | اونه به ددوی | مدد وکړه شی | اوبیشکه | د هغو خلکو پایا | چه ظلم نه وکړو | تد بیرونه به هیڅ په کارنه راشی | اونه به (د چرته نه) مدد بیا مومی - او په ظالمانو خو د دغه ورځ نه وړاند

عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۷﴾ وَاصْبِرْ لِحُكْمِ

عذاب دے | د دغه نه علاوه | اوبیکن | اکثر له دوی نه | نه پوهیږی | اوصبر کوه | په حکم | هم یو عذاب راتلونکے دے | خو په دوی کته اکثر کسان نه پوهیږی - اونه د خپل رب حکم ته

رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ﴿۴۸﴾

د رب خپل | پس بیشکه ته | زمونږ د سترو کړه وړاندیږی | اوتسبیح کوه | د ستائنه سره | د رب خپل | کوم وخت چه پاسیږه ته | په انتظار اوسیدو | حکه چه زمونږ په تانظر دے | او د خپل رب حمد اوتسبیح وایه | هغه وخت چه ته پاشے -

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ﴿۴۹﴾

| او په شپه کته (هم) | پس دده پاکي بیا نو | اودوستو د غائب کیدو دستور | اود شپه په هغه حصه کته | د هغه تسبیح لوله | اود ستورو (د ویدو) نه پس هم

سُورَةُ النَّجْمِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ الثَّنَانِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَيُؤْنَأِيَةً وَثَلُثَ رُكُوعَاتٍ

سوره نجم په مکه کته نازل شواو په | شروع کوم په نامه د الله چه نوم مهربان ویر زیاترم کوونکے | دے کته ۲۷ آیتونه اور ۳ رکوع دی | د الله په نامه شروع کوم چه نوم مهربان د ویر زیاترم خاوندکے

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝۱ مَاضٍ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ۝۲ وَمَا يَنْطِقُ

نیم دپه ستوری | هرکله چه | بشکته پریوژی | په لاس نه شو | ملکرے ستاسو | اونه غلطه کړه ده لار | او څه خبره نه کوی | قسم دے په ستوری | هغه وخت چه | وویږی | چه ستا ملکره (رسول) نه بے لاس شوکے | اونه په غلطه لار روانه | او هغه د خپل

عَنِ الْهَوَىٰ ۝۳ إِنَّ هُوَ إِلَّا وُحْيٌ يُوحَىٰ ۝۴ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ۝۵

له خواهش د نفس نه | نه دی داغه نور | مکر ووی | چه نازلوے شی | بنودله ده ده ته | (جبرائیل) د ویر ووتو نو خاوند | ځان نه خبر نه جوړک | د هغه خو هره خبره یوه وحی ده چه وړاندیږی شوکے | هغه ته یوه طاقتوره (فرشته) بنودنه کوی

ذُومِرَّةٍ ۝۶ فَاسْتَوَىٰ ۝۷ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝۸ ثُمَّ دَنَا

چه ویر طاقتورک | بیا هغه قائم شو | په اصلی موټرکته | او هغه | په کناره | اوچته (د آسمان) و | بیا نژدے شو | چه ویر زور اوره ده - نو هغه په خپل اصلی شکل کته ښکاره شوکے | په د حال کته چه د افق په اوچته غاړه ولاړه | بیا نژدے

فَتَدَلَّىٰ ۝۹ فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝۱۰ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ

او بشکته راغے | بیا شو | په انداز | د ددو مکانونو | یا له دغه نه کم | نوده وحی وکړه | د خپل بند ه طرف ته | شوه ویر راغچنه شوکے | نو د ددو لیندو هومره فاصله ترمنځ پاته شوه | یادکته هغه که نواله تعالی خپل بند ته وحی وکړه

مَا أَوْحَىٰ ۝ مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتُمَرُّونَهُ عَلَىٰ مَا

خُفِّهِ ۝ دَٰهُ وَحَىٰ وَكِبَرُهُ ۝ نَدَىٰ دِرْوَغٍ وَبَيْبَىٰ ۝ زَرْقُهُ ۝ خُفِّهِ ۝ وَلَيْدِلُ ۝ نَوَايَا جُكْرَةٍ كَوَىٰ دَهْ سِرَّهُ ۝ بِه هَفْهَفُهُ ۝ كِبَرُهُ ۝ دَهْ ۝ خُفِّهِ ۝ وَكُلُّ دَهْ هَفْهَفُهُ ۝ زَرْقُهُ ۝ بِه خَيْلُ لَيْدِلُ ۝ كَتَلَىٰ خَيْزُ كِبَرِهِ ۝ غَلَطَىٰ نَدَىٰ كِبَرِهِ ۝ نَوَايَا تَاسُو ۝ سِرَّهُ ۝ بِه هَفْهَفُهُ ۝ خَيْزُ كِبَرِهِ ۝

يَرَىٰ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝

چہ کئے دینی ۝ اوبیشک ۝ دہ لیدل ۝ وودعہ ۝ یوخل بل ۝ (هم) ۝ سِرہ ۝ دَ بیرے ۝ دَ آخری حد ۝ کوئی چہ ہفہ ۝ پھیلوستر کو لیدل ۝ او ہفہ دعہ ۝ (فرشتہ) ۝ یوخل بل ۝ ہم لیدل ۝ دہ ۝ (یعنی) ۝ سدرۃ المنتہی ۝ پہ خواگنے

عِنْدَهَا جَنَّةُ الْمَأْوَىٰ ۝ إِذْ يَغْشَى السِّدْرَةَ مَا يَغْشَىٰ ۝ مَا زَاغَ

چہ کسیرہ ۝ جنت الماویٰ ۝ ہرکہ چہ خوریدو ۝ بہ بیرہ ۝ ہفہ چہ خوریدو ۝ (نور) ۝ نہ کبرے شوہ ۝ چہ دہ ۝ ہفہ ۝ پہ خواگنے جنت الماویٰ ۝ کخہ ۝ وقت چہ بہ سدرہ ۝ ہفہ ۝ راغوپیدل ۝ خہ ۝ راغوپیدل ۝ نہ خود ہفہ ۝

الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ۝

سترے ۝ اونہ ۝ حد نہ تیروتے ۝ بیشک ۝ دہ لیدل ۝ غفے ۝ دَرب خیل ۝ غفہ غفہ ۝ بل خوا کو پد شوہ ۝ وواونہ ۝ دو کہ شوہ ۝ ہفہ ۝ دَ خیل رب ۝ (دَ قدرتونو) ۝ چیرے ۝ غفہ ۝ غفہ ۝ غفہ ۝ لیدلے۔

أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكْرُ

آیا کتلی دی تاسو ۝ لات ۝ اوعزٰی ۝ اومنا تہ ۝ چہ دریم دے ۝ ددوئی نہ علاء ۝ آیا تاسو پارہ ۝ ہلکان دی ۝ آیا تاسو چیرے ۝ دلات ۝ اودعزٰی ۝ پہ حالت ۝ ہال ۝ ہال ۝ ددوئی نہ علاء ۝ آیا تاسو پارہ ۝ ہلکان دی ۝

وَلَهُ الْأُنْثَىٰ ۝ تِلْكَ إِذَا قَسَمَ صِيزَىٰ ۝ إِنَّ هِيَ إِلَّا

اودہ ۝ دیارہ ۝ جینکئی دی ۝ داخو ۝ پہ دے وقت ۝ تقسیم دے ۝ ظالمانہ ۝ نہ دی ۝ دا ۝ مگر ۝ دُرسیدل ۝ اود اللہ ۝ لونہ ۝ دا ۝ خو ۝ چیرے ۝ جوہ ۝ غونہ ۝ تقسیم دے ۝ دا ۝ خوتش ۝ نومونہ ۝ قدرلہ

أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاوُكُمْ ۝ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا

نامے دی ۝ چہ اینیودی دی ۝ دانامے تاسو ۝ اویلا راتوستاسو ۝ نہ دے نازل ۝ کہے اللہ ۝ ددے ۝ دی ۝ چہ ۝ پخپلہ ۝ تاسو ۝ اوستاسو ۝ نیکونہ ۝ اینی دی ۝ اللہ ۝ تعالیٰ ۝ پہ دے ۝ خیزونو ۝ ہفہ ۝ دلیل

مِنْ سُلْطٰنٍ ۝ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ ۝ وَلَقَدْ

دخہ ۝ دلیل ۝ دوی ۝ پیروی ۝ نہ کوی ۝ مگر ۝ دَ کمان ۝ اودہ ۝ خہ ۝ خہ ۝ غواہی ۝ نفس ۝ او بیشک ۝ نہ دے ۝ رالیرے ۝ داخل ۝ (اوس ہم) ۝ مرف ۝ پہ گمان ۝ اود ۝ خیل ۝ نفس ۝ پہ خواہشونو ۝ پس روان دی ۝ سِرہ ۝ دہ

جَاءَهُمْ مِنَ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝ أَمْ لِلْإِنْسَانِ مَا تَمَنَّىٰ ۝

راغلہ دے دوی تہ ۝ ددوئی ۝ دَرب ۝ لہ ۝ طرف نہ ۝ ہدایت ۝ آیا ۝ انسان ۝ دیارہ ۝ دی ۝ ہفہ ۝ خہ ۝ چہ ۝ کئے ۝ آرزو کوی ۝ چہ ۝ دَ خیل ۝ رب ۝ دَ طرف نہ ۝ ورتہ ۝ ہدایت ۝ رارسیدلے دے ۝ آیا ۝ دَ بنیادمو ۝ ہر یوہ ۝ تہنا ۝ پورہ ۝ کیوری ۝

فَلِلَّهِ الْآخِرَةُ وَالْأُولَىٰ ۝ وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ

پس اللہ ۝ دیارہ ۝ آخرت ہم ۝ اودنیا ہم ۝ او غومرہ ۝ فرشتہ دی ۝ پہ آسمانونو ۝

(نہ بلکہ ہر تہنا) اللہ تعالیٰ ۝ سِرہ ۝ دہ ۝ آخرت ہم ۝ اود دنیا ہم ۝ او پہ آسمانونو ۝ کئے ۝ چیرے ۝ فرشتہ دی ۝ چہ

لَا تَغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ

چہ پہ کاربہ رائہ شی | سفارش ددوی | ہیثم | مکر | پس لہ دے نہ | چہ | حکم بہ ورکری | اللہ | دپالہ ہفچا
د ہغوی سفارش ہیثم پہ کاربہ رائہ شی ، سوا د دے نہ چہ اللہ تعالیٰ چالہ اجازت ورکری | او د

يَشَاءُ وَيَرْضَى ۖ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونُ

چہ چمے وغواہی | اوخوینہ شی | بیشک | کوم خلق چہ | ایمان نہ راوی | پہ آخرت باندا | دوی نامے پردی
ہفچا رضاوی - بیشک خوک چہ آخرت نہ مئی ہغوی پہ فرستو

الْمَلَائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْأُنثَى ۚ وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ

د فرستو | پہ نامو | د بنحو | اونشتہ دوی نہ | دے | (حقہ) علم | دوی پیروی نہ کوی
د زانو نو مونہ پردی - مال دادے چہ دے خلقوتہ دے خبرے ہیثم علم نشہ ، دوی خوبس پہ

إِلَّا الظَّنَّ ۚ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ

مکر د وہم | او بیشک | وہم | پہ کاربہ رائہ | دحق پہ مکتبہ | ہیثم | پس مخ وادوہ
وہم اوکمان پیسے روان دی اوکمان دحق پہ مقابلہ کئے ہیثم کارنہ ورکوی ، نو تہ دہفچا پروا مہ

عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۚ ذَلِكَ

لہ ہفچا چانہ | چہ مخ وادوی | زمونہ لہ ذکر نہ | او نہ غواہی | سوا | د ژوند د دنیا نہ | دادہ
ساتہ چہ زمونہ نصیحت نہ بے پروا شوے دے او د دنیا د ژوند تیرو لونہ بغیر بل ہیثم مقصد نہ لری ، د حقہ

مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ ۚ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ

رسائی ددوی | د علم | بیشک ستارہ | بنہ پوہیری | پہ ہفچا | چہ بے لارے شو | د لارے د دہ نہ
پوہے آخری حد بس دے ہومرہ کے - ستارہ دیر بنہ پوہیری | چہ خوک د دہ د لارے نہ بے لارے شوے

وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا

اوہم دے | بنہ پوہ دے | پہ ہفچا | چہ لارے زمونہ لہ | اوہم د اللہ د | حقہ چہ | پہ آسمانوں کئے دی | او حقہ چہ
اوہفچا پہ دے بنہ پوہیری | چہ خوک پہ سمہ لارہ روان دے | او پہ آسمانوں او پہ زمکہ کئے ہر حقہ چہ موجود دی ہفچا

فِي الْأَرْضِ ۚ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ

پہ زمکہ کئے دی | چہ جزا ورکری | ہفچا خلقوتہ | چہ بدی نے وکرہ | ددوی د عملوں پہ بدلہ کئے | او جزا ورکری
د اللہ تعالیٰ دی - آخر دا چہ ہفچا بہ بد اتو لہ د بدلہ عمل سزا ورکری ، او نیکو لہ بہ

الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى ۚ الَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ

ہفچا کسانوتہ | چہ نیکی نے وکرہ | پہ بنہ خصلت | کوم خلق چہ | حان ساق | لہ لوبو | گناہونہ
د نیک عمل نیکہ بدلہ ورکری (د نیکان) ہفچا کسان دی | چہ د لوبو لوبو گناہونو او د

وَالْفَوَاحِشَ إِلَّا اللَّمَمَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ ۚ هُوَ أَعْلَمُ

اولہ بے حیائی نہ | سوا | لہ ورو گناہونہ | بیشک ستارہ | فراخہ | بختونکے دے | ہم دے بنہ پوہ دے
بے شرمی د کارونہ حان بچ ساق سوا د ورو گناہونہ - ستارہ د دیرے فرلے بختونے خاوند دے - ہفچا تہ ستارہ

يَكُمُ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجْتُهُ فِي بُطُونِ

پہ تاسو | هر ڪلہ ڇہ | دڌ پيد اڪري تاسو | له زمڪ نه | اهر ڪلہ ڇہ وي تاسو | ٻڃي | په کيد و ڪي
مال ڇہ ڀرڻه معلوم ڪي ڇہ وخت ڇہ تاسو ڌر ڪي نه راپيد اڪري وي ، او ڇہ وخت ڇہ تاسو ڌر ميندو | په کيد و ڪي ٻڃي

أَمْهَتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَىٰ

ڌ ميندو و ڇپو | پس پاڪ مڱ ڪري | خپل ڄاڻو نه | هم ڏي | ڀڻه پوه ڏي | په هغه ڇا ڇہ | پر هيڏ ڪاري ڪو ڪو
وي | پس خپل ڄاڻ ڇير پاڪيزه مڱ ڪري ، الله تعاليٰ پر هيڏ ڪار خلق ڇير ڀڻه پيڙي

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّىٰ ۖ وَءَاْعَظَىٰ قَلِيلًا ۖ وَ أَكْثَرًا ۖ أَعِنْدَهُ

آيا تا ڪٿي ڏي | هغه ڇا ڇہ | مڱي واهولو | اوور ڪو | بو (مال) | او | بند ڪو | آيا ڏي سره
آيا تا هغه سره ليد ڏي ڏي ڪوم ڇہ مڱ واهولو اولو غونڊ (مال) ڏي ور ڪو او (بيلو) لاس راڻو ڪو آيا ڏي سره ڏي

عَلِمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰ ۖ أَمْ لَمْ يُنَبِّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَىٰ ۖ

علم غيب ڏي | ڇہ ڪي | ڪوري | آيا ڏي ته خبر نه ڏي رسيد | هغه (خبرو) | ڇہ ڏي په صيفو ڪي | ڌ موسيٰ
غيبو علم ڏي ڇہ (هر ڇه) وي ڪوري | آيا ڏي ته ڏي مضمون خبر نه ڏي رارسيد ڇہ ڌ موسيٰ په صيفو ڪي وو؟

وَأَبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّىٰ ۖ أَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ

او ڌ ابراهيم ۴ | ڇا ڇہ | پوره ڪو (خپل و ڏي) | ڇہ نه به اوچتو | ڇو پيڻه اوچتو | پيڻه | ڌ بل ڇا
او ڌ ابراهيم ڌ صيفو ڇہ ٽول ڪمون ڏي په ڄاڻ ڪول ، ڇا ڇہ هيڏ يو بار و ڏي ڪو به ڌ بل ڇا بار اوچتو ڏي نه شي

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۖ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ ۖ

او ڇہ نشته | انسان ڌ پار ڇہ | مڱو | هغه ڇه ڇه ڏي ڪوشش و ڪو | او ڇہ | ڪوشش ڏي ڇہ | ڇير زس | ڪٿي شي
او ڇا ڇہ انسان ته هم هغه ملاو پيري ڌ ڪوم ڇہ هغه ڪوشش ڪوي او ڇا ڇہ ڌ انسان ڪوشش به ڇير زس وليد شي

ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۖ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ ۖ

بيا به | جزاو ڪي شي ڏي ته | جزا | پوره ڇہ | او ڇا ڇہ | ستا ڌ رب طرف ته | (ڌ ٽولو) رسيدل ڏي
بيا به ورته پوره بدل و ڪي شي | او ڇا ڇہ | ستا ڌ رب طرف ته رسيدل ڏي

وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتٌ وَأَحْيَا ۖ وَأَنَّهُ خَلَقَ

او ڇا ڇہ ڏي | غنڊوي | اوڙوي | او ڇا ڇہ هم ڏي | وڙل ڪوي | اوڙوندي ڪول ڪوي | او ڇا ڇہ ڏي | پيد ڪو
او ڇا ڇہ هغه غنڊول اوڙول ڪوي ، او ڇا ڇہ هغه وڙل اوڙوندي ڪول ڪوي ، او ڇا ڇہ ڌ سر

الرَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ۖ وَأَنَّ

ڇوڇه | ڌ سر | او ڌ ماد ڏي | له بيو ڏي نه | هر ڪلہ ڇہ | واپو ڏي شي (پهر ڏي ڪي) | او ڇا ڇہ
او ڌ ماد ڏي جوڻي هغه پيد اڪري ڏي ، ڌ نطفه نه ڇه وخت ڇہ (په رحم ڪي) تو به ڪي شي ، او ڇا ڇہ

عَلَيْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ ۖ وَأَقْنَىٰ ۖ وَأَنَّهُ هُوَ

هم ڌ ڏي ڏي | پيد ڪول | بل | او ڇا ڇہ هم ڏي | غني ڪوي | اوسرمايه و ڪوي | او ڇا ڇہ هم ڏي
سر و باره پيد اوڻت هم ڏي هغه ڏي واري ڏي او ڇا ڇہ هم هغه غني ڪوي او هم هغه دولت و ڪوي او ڇا ڇہ هم هغه

رَبِّ الشَّعْرَى ۝ وَآتَهُ أَهْلَكَ عَادًا ۝ الْأُولَى ۝ وَثَمُودَ ۝

رب | د شعری (ستوری) | اوچہ دم دہ | ہلاک کرو | عاد | دہو مینے | او ثمود

د شعری (ستوری) رب دے او داچہ ہفتہ اولیٰ عادیات - ہم تباہ کری دی او ثمودیان ہم چہ ہنوکے

فَمَا أَبْقَى ۝ وَقَوْمَ نُوحٍ ۝ مِّنْ قَبْلُ ۝ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمُ أَظْلَمَ ۝

پس باقی نے بڑے ہنودلو | او قوم د نوح | لہ دے نہ وہاندا | بیشکہ دہ | دہو | زیات ظالمان

(ترجمہ) باقی پریشودہ نہ دی او دہوئی نہ وہاندا د نوح قوم (ہم ہلاک کرے) ، ٹکے چہ ہفتی دیر ظالمان

وَإِطْعَى ۝ وَالْمُوتَفَكَّةَ ۝ أَهْوَى ۝ فَغَشَّيْهَا مَا غَشَّى ۝ فَبِأَيِّ

اوزیات سرکشہ | اولتہ کیدونکی کلی نے | راوغور زول | پس پتے نے کپل | ہفتہ چہ پتے نے کپل | پس یہ کوم کوم

او سرکشہ دو او ددغہ | او ہیدلی کلی ہم ہفتہ (پہ بل مح) اہولی وودھے کونہ لاتاوشوختہ چہ ترنہ راتاوشو، نو تہ یہ د

الْآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَى ۝ هَذَا نَذِيرٌ ۝ مِّنَ النَّذِرِ الْأُولَى ۝

نعمت کینے | دخیل رب بہ | تہ شک کوے | دا | بو ویرونکے دے | لہ وودمینو ویرونکے

خیل رب یہ کوم کوم نعمت کینے شک کوے ؟ دا (پیغمبر) ہم د پخوانو ویرونکو غومد یو ویرونکے دے -

أَزِفَتِ الْأَرْفَافُ ۝ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

نزدے رانے | نزدے رانلوکے | نشستہ | ددے | سوا | د اللہ نہ | لہے کوونکے -

هَفَرَتْ رِدْقِيَامَتِ رَانَلُوکے (ساعت) راؤرسیدو ، د اللہ تعالیٰ نہ بغیر دا بل شوک دفع کوے نہ شی -

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝ وَتَضْحَكُونَ ۝ وَلَا تَتَّبِعُونَ ۝

پس آیا لہ دے خبرے نہ | تاسو تعجب کوئی ؟ | او تاسو خاندی | او تاسو ڈاڑی نہ

آیا تاسو دے کلام یہ حقلہ تعجب کوئی ؟ او خندا کمانے ویرپورے کوئی اوڑا کمانے نہ کوئی

وَأَنْتُمْ سِمْدُونَ ۝ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝ السَّجْدَةُ

او تاسو | غافلہ یئی | پس تاسو سجدہ کوئی | اللہ تہ | او عبادت کوئی -

او تاسو غافلان یئی - خداے تہ سجدے لگوئی ، او د ہفتہ عبادت کوئی -

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَبَيِّنَاتٌ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ وَخَسِرَ أَتَى ۝ وَكَانَتْ رُكُوعَاتٍ

سورہ القمر پہ مکہ کینے نازل شواو | شروع کوم د اللہ پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارت کونکے دے | پہ کینے ۵۵ آیتونہ او ۳ رکوع دی

د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ لوئے مہربان دیر زیارت رحم خاوند دے

إِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ ۝ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ۝ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا ۝

نزدے رانے | قیامت | او دچودلہ | سپوڑمئی | او کہ چہ ددینی دوی | نغینہ | نو دوی مہربانوی

قیامت رانزہمے شو | او سپوڑمئی | او دچودلہ | او دوی کہ یوہ نغینہ ووینی نوئے نہ مہربانوی

وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ ۝ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۝

او وائی | جادو دے | چہ ہمیشہ نہ راروان دے | او دوی دروغ وگنہلو | او پیردی نے وکرہ | د خواہشا توخیلو

او وینا شروع کری چہ داخو جادو دے چہ دہمیشہ نہ راروان دے | او دوی پیغمبر دروغزن وگنہلو او پیردی خواہشا نوئے راروان شلی

وَكُلُّ أَمْرٍ مُّسْتَقَرٌّ ۖ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۚ

او ہر کاردہ پارہ | یو وقت مقرر ہے | او بیشک راغلل دوی تہ | ہفتہ خبرونہ | پہ کومکے چہ | عبرت دے |

او دہر کار یو وقت مقرر دے | او دوی تہ دومرہ چہ خبرونہ راغلل چہ پہ | ہفتے کہنے کافی عبرت دے |

حِكْمَةٌ بِاللِّغَةِ ۚ فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ ۚ قَتُولَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ

حکمت | پورے | پس نہ و رکوی فائدہ | ویزونکی | پس مخ واہوہ | لہ دوی نہ | پہ کومہ ورچہ پہ | راوبلی

(د) اوہت حکمت (نہ چک دے) | خو ویزونکی خبرونہ دوی تہ ہیٹ فائدہ نہ رسوا | نو لے نبی! | نہ دوی پروامہ سائنہ | پہ کومہ ورچہ پہ |

الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ تُكْرَهُ ۖ خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ

بلونکے | طرف دیوخیز ناخوشہ تہ | شکستہ کہے | خپلے سترے | دوی بہ راوی | لہ قبرونہ |

یوہ را بلونکے (فریفتہ) بہ دوی یو ناخوشہ خبر تہ راوبلی | سترے بہ لے کوزے وی | د قبرونہ بہ پہ داسے شان بہر راوی |

كَانَهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرُونَ ۚ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ

لکہ چہ دوی | ملخان دی | خوارے شوی | پہ منہ بہ وی | طرف د بلونکی تہ | وائی بہ | کافران

لکہ چہ ملخان را خوارے شوی | د بلونکی طرف تہ بہ پہ منہ بہ وی | کافران بہ وائی چہ داخوہ |

هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ۚ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا

داورچہ دے | چیرے سختہ | دروغ گنہے وو | وہانہ دوی تہ | قوم د نوح | پس دروغ و گنہے دوی | بندہ زموہ |

سختہ ورچہ دے | دے نہ وہانہ د نوح | قوم (پیغمبران) دروغزن گنہے وو | نوزموہ بندہ لے دروغزن |

وَقَالُوا مَجْنُونٌ ۖ وَازْدُجِرَ ۚ فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ

او دوی دوئیل | دیوانہ دے | اودہ نہ سختہ خبر و کہے شو | پس دے و بلو | خپل رب | چہ زک | مغلوبیم

و گنہے و او دے و وئیل چہ (نوح) | یو لے دے او سختہ خبر ورتہ و کہے شو | پہ دے باندہ ہفتہ خپل رب تہ دعا و کہے چہ زک | چیرے عاجزہ شویم |

فَانْتَصَرُ ۚ فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ۚ وَفَجَّرْنَا

پس تہ بدلہ داخلہ | پس پرائتے موہن | دروازے | د آسمان | پہ او بوسرہ | چہ چیرے را توہین و نکے | او رولے کہے موہن |

نوتہ زما بدلہ داخلہ | نوموہ د آسمان دروازے د شرب پہ او بوسرہ را پرائتے او د زک نہ موہن را و بھیلہ نو فجلہ و بے |

الْأَرْضَ عَيُْونًا ۚ فَالتقى الماءُ عَلَى أَمْرِ قَدْقَدَرٍ ۚ وَحَمَلْنَاهُ

لہ زمکنہ | چینی | بیاجمع شوے | اوبہ | پہ یوہ خبرہ | چہ مقدّر شوے وے | اوسور کہے موہن دے |

پہ ہفتہ کار پسے را یو غلے شوے کوم | چہ تجویز شوے وو | او موہن نوح د تختہ |

عَلَى ذَاتِ الْأَوَاجِ ۚ وَدُسِرَ ۚ تَجَرَّى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءُ لِّمَن

پہ کشتی کہے | چہ تختہ | او میخونو والا دے | روانہ بہ وے | زموہ د سترگو پہ وہانہ | د جزا و رکولہ پارہ | ہفتہ چاتہ |

او د میخونو پہ یوہ کشتی کہے سور کرو | چہ زموہ د سترگو پہ وہانہ روانہ وے | د ہفتہ چا د پارہ بدل |

كَانَ كُفْرًا ۚ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً ۚ فَهَلْ مِنْ مُّدْكِرٍ ۚ فَكَيْفَ كَانَ

د کہے چہ نکار شے وو | او بیشک پریشودلہ موہن دے | یوہ غنہہ | نوا یا شتہ | شوک نصیحت اخستونکے | پس غنہہ وو |

(اخستل وو چہ انکار ترے نہ شو و او دا واقعہ موڈ غنہہ بہ طور یاد کار پریشودہ نوا یا شوک سبق اخستونکے شتہ) نو (و گورہ چہ) زما

عَذَابِي وَنُذِرِي ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

زما عذاب | اوزما ویرول | اومونز آسان کرے | قرآن | نصیحت دپارہ | پس آیا شنتہ | غوک نصیحت حاصلوئے
عذاب اوزما ویرول غنکے دو اومونز قرآن (د خلقود) پوهولو دپارہ آسان کرے نو آیا شنتہ غوک نصیحت قبولوئے

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِي ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَا

دروغزن وگنرول | قوم دعاد (هم) | پس غنکے وو | عذاب زما | اوزما ویرول زما | بیشک موند لپیرے وکا
عاد بانو هم دپیغیران دروغزن وگنرول نو (دوگورہ چه) زما عذاب اوزما ویرول غنکے شو، بیشک موند پھوئی بانو

عَلَيْهِمْ رِيحًا صَوَّارًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُّسْتَمِرٍّ ۝ تَنْزِعُ النَّاسَ

پہ دوی بانو | سیلی | چیر سخته | پہ ورخ کینے | دسپیرے | ہمیشہ | راویشک لے | خلق
یوہ تندا سیلی راویشک لے پہ دسے ورخ چه تل سپیرے وکا خلق بے دے راغورزنول

كَأَنَّهُمْ أَجْحَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرِي ۝

لکہ چه هغه | چرے دی | دقجورے | دبیکہ نہ ونلے | نو غنکے وو | زما عذاب | اوزما ویرول
لکہ د راوتلو قجورو نلے چه (پہ زمک) پرے وی - نو دوگورہ چه) زما عذاب اوزما ویرول غنکے شو؟

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ۝ كَذَّبَتْ

اومونز آسان کرے دے | قرآن | د نصیحت دپارہ | نو آیا شنتہ | غوک نصیحت قبولوئے | دروغ گنرول وو
اومونز قرآن (د خلقود) پوهولو دپارہ آسان کرے دے نو آیا غوک نصیحت قبولوئے شنتہ ؟

ثَمُودٌ بِالنُّذُرِ ۝ فَقَالُوا أَبَشَرًا مِّثْلَا وَاحِدًا ۝ تَتَّبِعُهُ

(قوم د) ثمود (هم) | ویرول نکی | پس دوی وویل | آیا د اے سری | چہ لہ موند نہ | بودے | موند پیرول وکیو
پیغیران دروغزن وگنرول - هغوی وویل چه آیا موند دخیل خان پہ شان یواشان پے روات - شکر

إِنَّا إِذَا لَفِئْضٍ ضَلِيلٍ ۝ وَسُعِيرٍ ۝ عَالِقٍ الذِّكْرِ عَلَيْهِ

بیشک موند پیرے | دغہ وخت (یو) | پہ گمراھی کینے | اولیونتب کینے | آیا نازلہ شوے دے | دوی | پہ دے بانو
د اے وکرو نو) موند بہ پہ گمراھی او لیونتب کینے اختہ شو - آیا پہ موند تولو کینے صرف هم پہ دے وخی نازلہ

مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌّ ۝ سَيَعْلَمُونَ عَذَابَ الْكَذَّابِ

زموئلہ مین نہ | بلکہ | دے | چیر دروغزن | خود پسند | دوی بہ چیر زپوہ شصا | چه غوکے | دروغزن
شوے دے، نہ بلکہ دے غنکے دروغزن دے چه لاف وھی - صبا (پہ قیامت کینے) بہ ورنہ معلوم شے چه غوک غنکے

الْأَشْرِ ۝ إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝

خود پسند | بیشک موند | راویشک لے | دے | دوی د آزمینیت دپارہ | پس انتظار کوہ ددوی | اوصبر کوہ
دروغزن اولافوکر سر دوی د آزمینیت دپارہ یوہ اوبہ لپیرے نوئے ددوی کارونو تگورہ اود صبر نہ کارا خله

وَنَبِّئُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ مُّحْتَضَرٌّ ۝

اوتہ خبر کرے دوی | چه دا اوبہ | تقسیم شوی دی | ددوی پہ مین کینے | هر بولہ | دآوبہ واریان | حاضریدل پکاری دی
اودوی خبر کرے چه اوبہ ددوی نرمینت ویشل شوی دی، نو د واریان دان دپہ خیل واری حاضریدری -

فَتَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي

پس اواز دیکرو دوی | خیل ملگری تہ | نودہ لاس واپولو | پس زخمی ۷ کولہ | پس خنکہ وو | زما عذاب
بیا هغوی خیل (بدبخت) ملگری راوغوینتلو هغه (اوبینہ) وینولہ او د هغه ینے ۷ زخمی کرے ، نو (وگورہ چہ) زما عذاب او زما

وَنَذِرْ ۝ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ

او ویرول زما | بیشک مونږ راؤلیرلہ | پہ دوی بانډ | چغه | هم یوہ | پس شول دوی | پہ شا دچورے د شپول
ویرول خنکہ شو۔ مونږ پہ هغوی یوہ چغه وویستلہ ، نو داسے چورہ شول لکه د شپول لکونکی (دلاسہ)

الْمُحْتَظِرِ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝

د شپول جوړونکی | او بیشک مونږ آسان کړو | قرآن | د پاره د نصیحت | نو آياشته | خوک نصیحت قبولونکے ؟
دویدلے د یوسو چورہ او مونږ قرآن د پوهیدلو د پاره آسان کړے دے | پس خوک شته چہ نصیحت قبول کړی ؟

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالَّذِي ۝ اِنَّا ارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا

دروغزن کنډلی وو | قوم د لوط (هم) | ویرونکی | بیشک مونږ | راؤلیرلہ | پہ دوی بانډ | د کانډو سیلی
د لوط قوم هم پیغمبران دروغزن وکنډل۔ نو په هغوی بانډ مونږ د کانډو نه ډکے سیلی وچلوله

اِلَّا اَلْ لُّوطُ ۝ نَجَّيْنَاهُمْ بِسَحَرٍ ۝ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا ۝ كَذَلِكَ

یسوا | د لوط د کورواؤنه | خلاصه وکړو مونږ دوی | سحر وختی | په مهربانی سره | د خپل طرف نه | دغه شان
خو د لوط کوروالا مو بچ کړل | هغوی مو سحر وختی بچ کړل۔ دا زمونږ فضل وو ، خوک چہ (زمونږ) شکر

نَجَّيْنَا مِّنْ شُكْرِهِمْ ۝ وَلَقَدْ اَنْذَرْنَاهُمْ بِطُغْيَانِهِمُ ۝ فَتَمَادَوْا ۝ بِالنَّذْرِ ۝

مونږ بدله ورکولو | هغه چاته چہ شکر کړی | اوبیشک | ده و ویرول دوی | (زمونږ د نیولونه) نو دوی شک وکړو | په ویرولو بڼے
و یاسی مونږ ورله د غصے بدله ورکولو۔ او (پیغمبر) دغه خلق زمونږ د نیولونه ویرولی وو هغوی په دغه تعلیم کڼے جکړے راوپیته

وَلَقَدْ رَاَوْدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ ۝ فَطَمَسْنَا اَعْيُنَهُمْ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي

او دوی له ده نه وغوښتل | د ده میلما نه | نو مونږ ړندے کړل | سترگے د دوی | پس وځنکی | زما عذاب
او د لوط ته د هغه میلما نه په بد نیت وغوښتل نو مونږ ورله سترگے په ټپو ړندے کړے چہ اوس زما عذاب او زما د ویرولو

وَنَذِرْ ۝ وَلَقَدْ صَبَّحَهُمُ بُكَرَةً عَذَابٌ مُّسْتَقَرٌّ ۝ فَذُوقُوا عَذَابِي

او زما ویرول | اوبیشک | د سحر په دوی بانډ راوپیته | وختی | عذاب | داسی | پس وځنکی | زما عذاب
مزه وځنکی او صبا وختی په هغوی بانډ داسی عذاب لاسے۔ نو (داخلی) زما عذاب او د ویرولو

وَنَذِرْ ۝ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّدَكِّرٍ ۝ وَلَقَدْ

او زما ویرول | اوبیشک مونږ آسان کړے دے | قرآن | د پاره د نصیحت | نو آياشته | خوک نصیحت قبولونکے ؟ | اوبیشک
خوند وځنکی۔ او مونږ قرآن د پوهیدلو د پاره آسان کړے دے نو خوک سبق اخستونکے شته ؟ او د فرعون

جَاءَ اَلْ فِرْعَوْنَ ۝ النَّذْرُ ۝ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۝ كُلُّهُمْ ۝ فَآخَذْنَاهُمْ

راغلل | قوم د فرعون ته (هم) | ویرونکی پیغمبران | دوی دروغ وکنډل | زمونږه نځبه | کولے | نو مونږ وینول دوی
قوم ته د ویرے ډیر ځیزونه ورسیدل۔ هغوی زمونږ ته نځبه دروغ وکنډلے نو مونږ هغوی داسے

أَخَذَ عَزِيزٌ مُّقْتَدِرٌ ۖ أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِّنْ أَوْلَیْكُمْ أَمْ لَكُمْ

پہ شان دینولو | د غالب | قوی | آیا کافران ستاسو | غورہ دی | لہ دے خلقونہ | یا تاسو پاره

رأویول لکہ تنگہ چہ یو مضبوط اود قدر خاوند راہیول کوی۔ آیا ستاسو د زمانے کافران دھغوی نہ غورہ دی یا تاسو د پاره

بِرَاءَةٍ فِي الدُّبْرِ ۖ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّنتَصِرُونَ ۖ

خلاصہ (لیک شوع) | پہ کتابون کینے | یا | دوی وائی | مونہ | یوتولے یو | انتقام اخستونکے

پہ کتابون کینے خہ معاف لیک شوع دے؟ | یا | دوی دا خیال کوی چہ مونہ یو داسے تولے یو چہ تل یہ غالب یو۔

سَيَهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبْرَ ۖ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ

چیرنہ بہ ملتے ورکوشی | د جماعت تہ | او د بہ مگر خوی دوی | شا | (نہ) بلکہ | قیامت | د دوی د وعدہ وخت دے

دا تولے بہ زس بیلالت وکری | او پہ شا اہر بہ و تہبیتی خود د دوی پہ حقلہ اصلی وعدہ خود قیامت وعدہ

وَالسَّاعَةُ أَذْهَى وَأَمَرٌ ۖ إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۖ

او قیامت | چیر سخت | او دیر تریخہ | بیشک | مجرمان خلق | پہ گمراہی | او یو بہ عقلی کینے پراتہ دی۔

يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مَسَّ سَقَرَ ۖ

پہ کومہ ورچہ | دوی بہ راہیک شعی | پہ اوس کینے | پہ مخونو د دوی | چہ وختی | لاس رسول | د دوزخ

پہ کومہ ورچہ پہ اور کینے پرتیخہ راہیک شعی (نورنہ بہ وویٹل شعی) چہ (اوس) د دوزخ د اوس خوند وختی

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۖ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ

بیشک مونہ | ہر خیز | پیدا کرے | پہ یواندازہ | اونہ | زمونہ حکم | مگر (صوف) | یو (حکم)

مونہ ہریو خیز پہ یو خاص انداز پیدا کرے دے۔ او زمونہ حکم بہ پس داسے ناکھانہ راشی

كُلِّجٍ بِالْبَصَرِ ۖ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۖ

پہ شان د رپ | د سترے | او بیشک ہلاک کری دی مونہ | ستاسو پہ شان دے | پس آیا | خوی نصیت قبول وختہ؟

لکہ د سترے رپ۔ او مونہ ستاسو پہ شان خومرہ ہلاک کری دی، بیا شتہ خوک عبرت اخستونکے؟

وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الدُّبْرِ ۖ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُّسْتَطَرٌّ ۖ

او ہر بوخیز | چہ کرے د دوی | پہ اعمال نامہ کینے (موجب) دے | او ہر بو | درکوٹے | اولوے (کار) | لیک شوع دے

او ہر خہ چہ دوی وکول ہغہ پہ کتابون کینے درج دی۔ او ہرہ ویرہ او غتہ خبرہ پکینے درج دے۔

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۖ فِي مَقْعَدٍ صَدِيقٍ

بیشک | پریہیز کاران بہ | پہ باغون کینے | او نہرون کینے دی | پہ حائے | رہتینی کینے

بیشک پریہیز کاران بہ پہ باغون کینے دنہ اود نہرون پہ غارہ اوسیری، پہ یو اوچت خلے کینے دے

عِنْدَ مَلِيكَ مُّقْتَدِرٍ ۖ

نزدے | د بادشاہ | د قدرتونو خاوند

بادشاہ سرہ چہ قدرتونو خاوند دے۔

سُورَةُ الرَّحْمَنِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ ثَمَانٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَبْعُونَ آيَةً وَثَلَاثُ رُكُوعَاتٍ

سورہ رحمان مدینہ کے نازل شواہد (شروع کوم) پہ نامہ ذ اللہ چہ تو مہربان و بزرگوارم کو دے دے کہ ۷۸ آیتوں اور ۳ رکوع دی
ذ اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ تو مہربان و بزرگوارم خاوند دے

الرَّحْمَنُ ۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۲ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۳ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۴

رحمان | ونبودلو | قرآن | دہ پیدا کرد | انسان | ونبودلہ دہ | وینا
اللہ دیرمہربان کچہ قرآن تعلیم دے و رکھے دے ہم ہفہ انسان پیدا کرے دے ہفہ تہ وینا بنودے دے

الشَّمْسُ ۵ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۶ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۷

شور | اوسپویدمئی | پہ یوحساب (روان) دی | او بوقت | او اونے | سجده کوی
نور او سپویدمئی (ہم) دحساب پایند دی او بوقت او اونے (ہم) ہفہ تہ سجده کوی

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۸ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۹

او آسمان | دہ اوچت کرد | اودہ کیبندہ | تلہ | چہ تاسوزیاتہ مہ کوئی | پہ تلہ کہے
او آسمان ہفہ اوچت کرے دے او تلہ (د انصاف) ایبہ دہ چہ تاسو پہ تنول کہے مہر نہ کوئی

وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۱۰ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا

اوقاشم کوئی | وزن | پہ انصاف | او مہ کوئی کہے | پہ تلہ کہے | او زمکہ | دہ وغیرہ دہ
او تنول پہ انصاف بانڈ برابر ساتی | او پہ تلہ کہے کہے مہ کوئی | او ہم ہفہ دہ خلق دہ پارہ

لِلْأَنَامِ ۱۱ فِيهَا فَاكِهَةٌ ۱۲ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۱۳ وَالْحَبُّ

دپارہ دہ خلق | پہ کہے | میوے دی | او اونے دہ ججور | میرمنہ دہ غلافونہ | او غلہ
زمکہ غور دہ چہ پہ ہفہ کہے میوے دی او دہ غلافونہ میرمنہ دہ ججور اونے او غلہ دہ چہ دہ

ذُو الْعَصْفِ ۱۴ وَاللِّيْحَانُ ۱۵ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۱۶ خَلَقَ

دہ بوسو والا | او خوشبویہ کلونہ | پس کوم کوم | نعمتوںہ | دخیل ربہ تہ تادوارہ | دروغ گنہی | دہ پیدا کرد
بوسو او دہ قوراکے (دوارہ) خیر دہ او خوشبویہ کلونہ۔ نو (پہر یا نوا انسانوں) تاسو بہ دخیل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنہی ہفہ

الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۱۷ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنَ مَارِجٍ

انسان | دہ اوچے ختہ تہ | پہ شان دہ تیکری | اودہ پیدا کرد | پیریاں | لہ شعلہ
انسان دہ اسے خاوری نہ راپیدا کرد چہ دہ تیکری پہ شان تہ گیدلہ۔ او پیریاں دے دہ اور دہ شعلہ نہ راپیدا

مِّنْ نَّارٍ ۱۸ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۱۹ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ ۲۰ وَرَبُّ

دہ اور نہ | پس کوم کوم | نعمتوںہ | دخیل ربہ تہ تاسودوارہ | دروغ گنہی | رب دے | دہ اور مشرقونہ | اور رب دے
کرد۔ نو تاسو دوارہ بہ دخیل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنہی ہفہ دہ اور مشرقونہ رب دے او دہ اور

الْمَغْرِبَيْنِ ۲۱ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۲ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ ۲۳

دہ اور مغربونہ | نو کوم کوم | نعمتوںہ | دخیل ربہ تہ تاسودوارہ | دروغ گنہی | دہ و بھیل | دہ دریا بونہ
مغربونہ رب دے۔ نو تاسو دوارہ بہ دخیل رب کوم کوم نعمتوںہ دروغ گنہی۔ ہفہ دہ دریا بونہ یوحائے کرد

چہ جم شہ دواہہ | دد دواہہ تر مینہ | پردہ دہ | چہ پہ یوبل ہانہ نہ ورتیر پی | پس کوم کوم | نعمتوہ
چہ سرہ یوخلے ہم دی او دے دواہہ تر مینہ پردہ دہ چہ دواہہ پر یوبل نہ ورتیر کیہ نہ شہ | نوتاسو دواہہ بہ

خپل رب به تاسود واره | دروغ گنځی؟ | راوځی | له دواړو نه | ملغلرے | او مرجان | پس کوم کوم | نعمتونه
 خپل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنځی؟ | د دے دواړو دریاوونو نه ملغلرے او مرجان راوځی | نو یا تاسود واره به

فیل رب کوم کوم نعمتونه دروغ گنئی | او دغه حمازونه ده دغه به اختیار کنی | چه به سمنه کنی دغه ونه به شین اوخت (لاادی)

س کوم کوم | نعتونه | دخیل د بته ناسود واره | دروغ گنډی | هر شوک چه | په د (زمکه) د | فانی کیدنک د | اوباق به پان کړي

وجه | رِبِّ دَوَابِّ وَاِلٰهٍ كَرِيْمٍ اَلْعَزَّوَالْعَلَّو | رَبِّ سَمٰوٰتِ

سُئِلَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَنْ يُوْمِرُ هُوَ بِشَيْءٍ

سوال کو یہ کہہ تا: "خُذْ جِهْ" | "یہ آسمانوں کو کہنے" | "اور تم کو کہنے (دی)" | "ہرے ورخ" | "دے" | "یہ یوں (تو) شان کہے"

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٠﴾ سَنَفْرُغُ لَكُمْ

لَتَقْلَبُنَّ ۖ فَيَأْتِي ٱلْآءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبُنِ ۖ يَمْعُشَرُ ٱلْجَنِّ وَٱلْإِنسِ

ان اَسْتَطَعْتُمْ اَنْ تَنْقُذُوا مِنْ اَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ فَانْقُذُوا

پھرے تاسو نہ کیدے شی چہ دَ اسمٰ نونو اود رَمَک دحدو نو تہ پورے اور

نوتاسوداواه به د خيږ ب کوم کوم نعوونه دروغ لري! مېنزل >

عَلَيْكُمْ شَوَاطُ مِنْ نَارٍ ۖ وَنُحَاسٌ فَلَا تَنْتَصِرُونَ ﴿٥٥﴾ فَيَا أَيُّهَا

پہ تاسو باندی | شعلے | ذ اور | او نوکے | پس مقابلہ بہ نہ شے کوئے تاسو | پس کوم کوم | نعمتونہ
ذ اور شعلے او لوخرے راپرینودے شے نو تاسو بہ نہ بیرنہ کوئے نہ شے - نو تاسو دواہ بہ ذ خیل رب

رَبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٦﴾ فَإِذَا انْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٥٧﴾

ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | بیاہر کہ چہ | وچوی | آسمان | نوشی بہ | سور | پہ شان ذ خیرے سر
کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی ؟ بیاہر کہ چہ آسمان و شلیوری او ذ سرے خیرے پہ شان تک سور شے

فَيَا أَيُّهَا الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٥٨﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ

پس کوم کوم | نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | پس بہ دغہ ورہ بہ | سوال نہ شے کیدے | ذ ذ گناہ بہ حقلہ
نو تاسو دواہ بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی ؟ بیاہر دغہ ورہ بہ ذ انسان یا ذ پیری نہ ذ ہفہ ذ

إِنْسٍ وَلَا جَانٍّ ﴿٥٩﴾ فَيَا أَيُّهَا الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٠﴾ يَعْرِفُ

لہ ہیہ انسان | اونہ لہ پیری نہ | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | پیژند لی بہ شے
گناہونہ پہ حقلہ پم بنیتہ نہ کیری - نو تاسو بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی ؟ مجرمان خوبہ ذ شکل

الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٦١﴾ فَيَا أَيُّهَا

مجرمان | ذ خیل محنونہ | پس نیوی بہ شے دوی | بہ یخوتہ تندی | او بہ قدمونہ | پس کوم کوم
نہ پہ خیلہ پیژندے شے ، نو تندی (دو یخوتہ) او د منچو نہ بہ رانیولے شے ، نو تاسو دواہ

الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٢﴾ هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٦٣﴾

نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | دادے | دوزخ | ہفہ چہ | دروغ بہ گنہو ہفہ | مجرمانو
بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی ؟ دا ہفہ دوزخ دے چہ مجرمانو بہ دروغ گنہو -

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ ۖ إِنَّا فَيَا أَيُّهَا الرَّءِ رَّبِّكُمْ

دوی بہ چا پیرہ کرہی | پہ میہ ذ دے | او پہ میہ ذ تود ویشید لو ابو کینے | پس کوم کوم | نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ
دوی بہ ذ دغہ اور او ذ گرویشید لو ابو ترمینہ پہ گریخید لو (مجھو رہ) وی نو تاسو بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ

تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾ وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ ﴿٦٥﴾ فَيَا أَيُّهَا

دروغ گنہی | او ذ پارہ ذ ہفہ چا | چہ ویری | لہ او درید لو | ذ خیل رب بہ ویران | دوا باغونہ بہ وی | نو کوم کوم
گنہی ؟ او ذ خوک چہ ذ خیل رب پہ ویران ذ او درید لو نہ ویری ہفوی ذ پارہ بہ دوا باغونہ وی - نو تاسو دواہ

الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٦﴾ ذَوَاتَا أَفْنَانٍ ﴿٦٧﴾ فَيَا أَيُّهَا الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٨﴾

نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی | ذ پرویشا خونوالا | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی
بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی ؟ پہ ذ دواہ باغونہ بہ چہ ویریشا خونوی بیا تاسو بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی

فِيهِمَا عَيْنٌ تَجْرِي ۖ فَيَا أَيُّهَا الرَّءِ رَّبِّكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٩﴾

پہ ذ دواہ کینے بہ | دوا چینے | بہیری | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذ خیل رب بہ تاسو دواہ | دروغ گنہی
پہ دے دواہ باغونہ کینے بہ دوا چینے بہیری - بیا تاسو بہ ذ خیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ ۖ زَوْجِنَ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۵۴

پہ دوا رو کئے بہ | دھریے میوے | دوا قسہ وی | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟
پہ ہفتے کئے بہ | دھریے میوے | دوا قسہ وی | بیا تاسو بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟

مُتَكَيِّنَ عَلَى فُرُشٍ بَطَّائِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۖ وَجَنَّا الْجَنَّتَيْنِ

تکیہ لگوونکی | پہ فرشونو بانڈ | چہ استر دھتے بہ | دپیرو ریشمووی | اومیوے | ددواہو باغونو
ہوئی بہ | دھتے | پہ داسے فرشونو بانڈ ناست وی | چہ استرونہ | دبرغوریشمونہ جوہی | او ددواہو باغونو میوے بہ نزد

دَانِ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۵۵ فِيهِنَّ قِصُورُ الطَّرَفِ

نزدے بہ وی | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دھتے بہ | ستر کے شکتے ساتر کے
وی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟ | پہ ہفتے کئے بہ | ستر کے شکتے ساتر کے شکتے وی۔

لَمْ يَطْبُئْهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا

دوی نہ بہ لاس توی وروہ | چا انسان | لہ دوی نہ وپاٹ | اونہ چا پیبری | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
چہ دے جنتیانو نہ ورا تہ چا انسان یا پیبری بہ لاس قدر لہم وروہ نہ وی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ

تُكَذِّبَنِ ۝۵۶ كَانَهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا

دروغ گنہی؟ | لکھ چہ دوی | یا قوت | او مرجان دی | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
دروغ گنہی؟ | ہفتے کئے بہ داسے (ستر سپینے) وی | لکھ یا قوت او مرجان۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم

تُكَذِّبَنِ ۝۵۷ هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا

دروغ گنہی؟ | نہ مدہ | جزا | دنیکی | سوا | دنیکی نہ | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ
نعمتو نہ | دروغ گنہی؟ | او داحسان بدلہ | داحسان نہ | سوا نورہ خدہ دے۔ نو تاسو بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ

تُكَذِّبَنِ ۝۵۸ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۵۹

دروغ گنہی؟ | او دے دواہونہ علاوہ | دواہ باغونہ نورہ | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟
دروغ گنہی؟ | او دے دواہونہ علاوہ بہ دواہ باغونہ نورہ وی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟

مُدَاهَا مَتْنِ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۶۰ فِيهِمَا عَيْنَانِ

دواہ بہ تک شتہ وی | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے دواہونہ | چینی وی
دواہ (باغونہ) | پہ تک شتہ (وی) | نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے باغونہ کئے بہ | او بودد

نَضَاجَتَيْنِ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۶۱ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ ۙ وَخَلْ

راختکیں ویکے | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے دواہونہ | میوے | او قجورے
چینی راختکیں وی | بیا تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے باغونہ کئے بہ | میوے | او قجورے

وَرُومَانٍ ۙ فَيَايَ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝۶۲ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ۙ

اواناروی | نوکوم کوم | نعمتو نہ | دخیل رب بہ تاسودواہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے کئے بہ | غورہ | سناستہ شتے (وی)
اواناروی۔ نو تاسو دواہ بہ | دخیل رب کوم کوم | نعمتو نہ | دروغ گنہی؟ | پہ دے باغونہ کئے بہ | نیک خویہ | شیکل میرمنے وی

فَيَايَ الْأَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥١﴾ حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ﴿٥٢﴾

نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسو دوا رہ | دروغ گنہی؟ | حورے دی | محفوظ | پہ خیمو کئے | نو تاسو دوا رہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ (دا) حورے پہ پہ خیمو کئے دنہ محفوظ وی

فَيَايَ الْأَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٣﴾ لَمْ يُطِثْهُنَّ رِاسٌ قَبْلَهُمْ

نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسو دوا رہ | دروغ گنہی | دوی تہ بہ لاس نہ وی وروپ | چا بنیاد | ورا نہ دوی تہ | نو تاسو دوا رہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ | دوی تہ ورا نہ بہ ورتہ چا انسان یا پیری لاس

وَلَا جَانٌّ فَيَايَ الْأَيِّ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٥٤﴾ مُتَكِينِينَ

او نہ چا پیری | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسو دوا رہ | دروغ گنہی | تکیہ بہ لے لکوی وی | قدر لہ ہم وروپ نہ وی۔ نو تاسو دوا رہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ گنہی؟ | دوی تہ پہ شتو شتو اعلیٰ

عَلَى رَقَرٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ﴿٥٥﴾ فَيَايَ الْأَيِّ رَبِّكُمَا

پہ بالیتونو | شتو باتی | او رہہ | فرشتو | بنائستو باندی | نو کوم کوم | نعمتونہ | ذخیل رب بہ تاسو دوا رہ | متکو او پہ بنائستہ صوفو چوے وھی وی۔ نو تاسو دوا رہ بہ ذخیل رب کوم کوم نعمتونہ دروغ

تُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٥٧﴾

دروغ گنہی؟ | برکت والا دے | نوم | ستادرب | خاوند دے لوئے شان | او عظمت دے۔ | گنہی؟ | ستادرب نوم دیر برکتی دے | چہ دے لوئے شان | او عظمت خاوند دے۔

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سِتُّ

سورۃ واقعہ پہ مکہ کئے نازل شو اپہ | (شروع) پہ نامہ دے اللہ چہ تو مہربان دیر زیارتم کوونکے دے | دے کئے ۹۶ آیتونہ او ۳ رکوع دی | دے اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربان دے دیر زیارتم خاوند دے

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۚ لَيْسَ لَهَا لَوْفَعَةٌ ۚ كَذِبَةٌ ۖ خَافِضَةٌ

ہرکچہ واقعہ شی | واقعہ کیدونکے (قیامت) | نشتہ | پہ واقعہ کیدو دے کئے | دروغ | نہکتہ کوونکے | خفہ | وقت چہ قیامت راشی، | چہ دے ہفہ پہ واقعہ کیدو کئے ہیہ خلاف نشتہ۔ | نوخوک بہ نہکتہ کوی

رَافِعَةٌ ۚ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ۖ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ جُبَالًا

اوپتوونکے دے | ہرکچہ چہ خورولے بہ شی | زمکہ | سخت زلزلے سرہ | او ریزہ ریزہ بہ شی | غرونہ | (او) خوک بہ برہ کوی خفہ | وقت چہ بہ پہ زمکہ پہ دیر زوس سرہ زلزلہ راشی۔ | او غرونہ بہ ریزہ ریزہ

بَسًّا ۚ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًّا ۖ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۚ

پہ ریزہ ریزہ کیدو سوا | نوشی بہ | دوسرہ | خورہ (الوتل) | اوشی بہ تاسو | قسمونہ | درے | نو | نو خورہ (الوتل) | دودہ بہ شی۔ | او ستاسو بہ درے دے شی۔

فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۚ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۚ

نو بنی لاس والا | خفہ (بہ) دی بنی لاس والا | او کس لاس والا | نو دے بنی لاس خاوندان، | دے دے بنی لاس خاوندان خورہ بہ خفہ خلق دی | او دے لاس خاوندان

مَا أَصْحَبُ الْمُشْجَمَةَ ۝ وَالسِّقُونَ ۝ السِّقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ

خه (بد) دی کس لاس والا | اوکوم چه وړاندې تلونکی دی | هغه هم وړاندې تلونکی دی | هم د اخلق دغه د کس لاس خاوندان خومره حزاب خلق دی او (کوم چه) د او چته مرتبه خاوندان (دی نو) هغوی د او چته مرتبه خاوندان دی

الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝ ثَلَاثَةٌ ۝ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝

الله ته) نزدې دی | په باغونو کې | د نعمت به وی | دېر به وی | له پخوانو خلقونه هغوی (الله ته) د یرتزدې دی چه نعمتونو ته چک باغونو کې به وی، په دوی کې یو لوی ټول به د پخوانو وی

وَقَلِيلٌ ۝ مِنَ الْآخِرِينَ ۝ عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مُتَكِينِينَ

اولېر به وی | له وروستنو خلقونه | په تختونو (به وی) | د سرو زرونه بنرله شوی | تکیه وهونکی اولېر خلق به د وروستنو خلقونه وی - دوی به د سرو زرو د تارونو په بنرلو شوو تختونو، اړخونه لگولی یو

عَلَيْهَا مُتَقَبِّلِينَ ۝ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ۝

په هغه باندې | یو بل ته مخامخ | کړې پاپیره به کړی | په دوی باندې | خادمان | همیشې خادمان بل ته مخامخ ناست وی ، داسه هلکان به وړاندې خپزونه کړی چې تل به هلکان وی

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَ ۝ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِينٍ ۝ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا

په بکلاسونو | او جگړو | او جامو نوسره | له صفا شرابونه | نه به د سردرد راځي | له هغه نه صراحتی او کوزه او د بهیدونکو شرابو رڼه کې پیالښی - چه نه به سرخوږې راوړی

وَلَا يَنْزِفُونَ ۝ وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝ وَلَحْمِ طَيْرٍ

اونه به دوی مستېږي | او مېوې | له هغه هغه نه | چه دوی غواړي | او غوښه | د مرغانو ونه به په عقل تیاره راغوروی | او داسه مېوې کومې چه هغوی خوښوی - او د مرغانو غوښه کومې چه

مِمَّا يَشْتَهُونَ ۝ وَحُورٌ عِينٌ ۝ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝

چه دوی به غوښي | او حورې د غوښتو کومې | په شات | د ملغلرو | پټو ساتل شوو د هغوی زړونه غواړي ، او حورې د غوښتو سترگه میرمنې ، داسه پاکیزه لکه پټو ساتل ملغلرې -

جَزَاءً ۝ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا

بدله | د هغه هغه | چه دوی به کول | دوی به نه آوړي | په جنت کې دابه د هغوی د نیکو عملونو بدله وی چه هغوی به کول - نه به هلته فضول خبره

لَغَوًا ۝ وَلَا تَأْتِيهِمُ ۝ إِلَّا قِيلًا ۝ سَلَامًا سَلَامًا ۝ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝

فضول خبره | اونه د گناه خبره | مکروینا | سلام سلام | او د ښی لاس خاوندان آوړي | اونه د گناه وینا ، بس هر طرف ته به هم د سلام سلام اواز راځي | او د ښی لاس خاوندان

أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝ فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝ وَطَلْحٍ

شېر (ښه) به وی | د ښی لاس خاوندان | (دوی به وی په) بیرو | بې ازغو کې | او کیله خومره ښه خلق دی ، هلته به اوسېږي چه بې ازغو بیرو به په کې وی ، او قط په قط

مَنْصُودٍ ۲۹ وَظِلِّ مَمْدُودٍ ۳۰ وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۳۱ وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۳۲

قط پہ قط | او پہ سوری اُوبد کئے | او پہ او پورا او لوشو کئے | او پہ میوہ | دیر کئے -
کیلے پہ وی | او او بردہ او بردہ سوری پہ وی | او بھید ویکے او بے وی | او دیرے دیرے میوے پہ وی

لَا مَقْطُوعَةٍ ۳۳ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۳۴ وَفَرْشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۳۵ إِنَّا

چہ نہ بہ ختم پوری | اونہ نہ منع کیے شی | او پہ فرشوں | او چت کرے شو کئے | بیشک مونہ
نہ بہ خلاص پوری اونہ نہ پرے بانڈ خد بند یزوی او اوچت اوچت فرشتوں پہ وی | مونہ دھفے مانے

أَنشَأْنَهُنَّ ۳۶ إِنشَاءً ۳۷ فَجَعَلْنَهُنَّ أَبْكَارًا ۳۸ عُرْبًا ۳۹ أَتْرَابًا ۴۰

پیدا کر کے دا (حور) | پہ خاص انداز سر | پس جو کرے مونہ دہ | پیغلے | محبوبے | ہموئے
بنئے دیرے بنے روئے کری دی | داسے موسازے کری دی چہ تل بہ پیغلے | محبوبے | او ہموئے وی

لِلأَصْحَابِ الْيَمِينِ ۴۱ ثَلَاثَةٌ ۴۲ مِّنَ الْأَوَّلِينَ ۴۳ وَثَلَاثَةٌ

د بنی لاس خاوندان و د پاره | (دوی پہ وی) دیر | لہ پخوانو خلقو نہ | او دیر
د بنی لاس د خاوندان و د پاره | پہ دوی کئے دیر کسان بہ د پخوانو خلقو وی | او دیر کسان بہ

مِّنَ الْآخِرِينَ ۴۴ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ۴۵ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ۴۶

لہ وروستئو خلقو نہ | او د کس لاس خاوندان | غومرہ (ہی دی) د کس لاس خاوندان
د وروستئو خلقو وی - او ٹوک چہ د کس اہر خاوندان وی (دھاٹا) د کس اہر خاوندان غومرہ خراب خلق دی

فِي سَمُومٍ ۴۷ وَحَمِيمٍ ۴۸ وَظِلٍّ ۴۹ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۵۰ لَا بَارِدٍ ۵۱

پہ گرم باد | او پہ گرم او بو کئے پہ وی | او پہ سوری (کئے) | د تور ٹوکی | نہ پہ یخ دی
پہ گرم باد و نو او پہ بیشک لو او بو کئے | او د نک تور ٹوکی پہ سوری کئے پہ وی | چہ نہ پہ یخ دی

وَلَا كَرِيمٍ ۵۲ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۵۳ وَكَانُوا يُصِرُّونَ

اونہ نہ د عزت وی | بیشک دوی | وُو | لہ دے نہ ورا نہ | خوشحالہ | او دوی پہ ضد کولو
اونہ نہ زہد خوشحالوی | چہ خلق دیکے (قیامت) نہ ورا نہ دیر خوشحالہ وُو | او پہ دیر غنہ گناہ (یعنی شرک) باند

عَلَى الْحَذِّ الْعَظِيمِ ۵۴ وَكَانُوا يَقُولُونَ ۵۵ أَيُّذَا مِتْنَا وَكُنَّا

پہ گناہ | لویہ | او دوی بہ وئیل | آیا ہر کد چہ | مونہ مرہ شو | او شو مونہ
کلک نبتی وُو - او دا بہ ئے وئیل | چہ آیا مونہ چہ بوخل مرہ شو | او خاورے

تَرَابًا ۵۶ وَعِظًا ۵۷ إِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ۵۸ أَوْ أَبَاؤُنَا أَلَوْ كُنَّا ۵۹ قُلْ إِن

خاورے | او ہدوی | آیا مونہ بہ | دوبارہ راپا خولے شو | آیا زمونہ پخوانی پلارن تیکو نہ (ہم) | وُو ایہ | بیشک
او ہدوی شو | نولا بیبا بہ ہم راژوندی کیڑو ؟ اولاز مونہ پخوانی پلارن تیکو نہ ہم ؟ (لے بی) تہ ورتہ

الْأَوَّلِينَ ۶۰ وَالْآخِرِينَ ۶۱ لَمَجْمُوعُونَ ۶۲ إِلَىٰ مِيقَاتٍ يَّوْمٍ

ولادتینی (ہم) | او وروستنی (ہم) | ضرور بہ جمع کولے شی | پہ مقررہ وخت د یوے ورتے
وُو ایہ چہ ورا نہ دینی او وروستنی قول پہ راغونہ وولے شی - د یوے مقررے ورتے

مَعْلُومٌ ۵۰ ثُمَّ إِنَّكُمْ إِيَّهَا الضَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ۵۱

معلومے | بیا | بیشک تاسو | اے | گمراہان | دروغ کہنوں کو
پہ تاملی وخت | بیا | بہ | تاسو | اے | گمراہان | دروغ کہنوں کو !

لَا يَكُونُ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زَقُومٍ ۵۲ فَمَا لُؤْنٌ مِنْهَا الْبُطُونُ ۵۳

خانا بہ خوری تاسو | اونہ | زقوم | بیا بہ دکوی | لہ ہف نہ | خیتہ
د زقوم د اوتے نہ خورا کونہ کوئی ، بیا بہ ہم لہ دے نہ خیتہ دکوی

فَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۵۴ فَشَرِبُونَ شَرْبَ الْهَلِيمِ ۵۵

بیا بہ خنبی | پہ ہف باند | یشیدے اوبہ | بیا بہ خنبی | پہ شان د خنبی | د اوبن تری
بیا بہ پہ دے باند یشیدے اوبہ خنبی ، بیا بہ د سخت تری اوبن پہ شان خنبی ۔

هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۵۶ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ۵۷

دابہ | ددوی میلستیای | پہ ورخ د جزا | ہم مونہ | پیدا کری تاسو | پس وے تصدیق نہ کوئی تاسو
دابہ د قیامت پہ ورخ د ہفوی میلستیای ، ہم مونہ تاسو پیدا کری یی بیا وے قیامت نہ منی ؟

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ۵۸ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ

آیا وینی تاسو | ہفہ خہ | چہ تاسو تو یی | آیا تاسو | پیدا کوئی ہفہ | یا ہم مونہ
نہ ! دارانہ و وایی چہ تاسو کومہ منی درجہ نہ رسوی نو تاسو تری نہ بنیادم رعوی کہ مونہ نے

الْخَلْقُونَ ۵۹ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا

پیدا کوئی یو ؟ | مونہ | مقرر کرے دے | ستاسو پہ مینہ کینے | مرگ | اونہ یو
ترے پیدا کوو ؟ مونہ ستاسو تر مینہ مرگ مقرر کرے دے | او مونہ د

نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ۶۰ عَلَىٰ أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَلَكُمْ وَ

مونہ | عاجز کری شوی | لہ د خبرے نہ چہ | بدل کرو مونہ | ستاسو غوندہ خلق | او
دے نہ عاجز نہ یو چہ ستاسو پہ خلئے ستاسو غوندہ نور خلق داپیدا کرو او تاسو

نُنشِئُكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۶۱ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ

مونہ پیدا کرو تاسو | پہ د اے صورت کینے | چہ تاسو نے پیرنی | او بیشک پیرنی تاسو | پیدا وشت
پہ د اے حالت کینے داپیدا کرو چہ تاسو نہ ہدو معلوم نہ وی ، او تاسو نہ د ورومی پیدا وشت حال دیرنیہ

الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۶۲ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۶۳

وہو میہ | بیا وے نہ | کوئی غورتاسو | آیا کتلی دی تاسو | ہفہ خہ چہ | کری نے تاسو ؟
معلوم دے | نو وے حان نہ پوھوئی ؟ نہ ! دا خو و وایی چہ تاسو چہ خہ کروندہ کوئی نو

كَلَّا أَنْتُمْ تَزْرَعُونَ ۶۴ نَحْنُ نَزْرَعُوهَا لَكُمْ ۶۵

آیا تاسو | رازر غونوی ہفہ | یا | ہم مونہ | راتو کوئی یو ؟
ہفہ تاسو | راتو کوئی کہ مونہ نے | رازر غونو ؟

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ﴿٥٥﴾ إِنَّا

کہ چہ | مونہ و غواہ | نو کو بہ مونہ | ریزہ ریزہ | پس شی بہ تاسو | حیران پاتے شوی | بیشک مونہ
کہ مونہ و غواہ | نو ہفہ بہ چورہ چورہ کہو | نو تاسو بہ ورتہ حیران دریاں پاتے شی۔ چہ اوس

لَمَعْرَمُونَ ﴿٥٦﴾ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿٥٧﴾ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي

بہ تاوان کینے پریوتلو | بلکہ | مونہ یو | بد نصیبہ | آیا کتلی دی تاسو | ہفہ اوبہ | کوے چہ
خو مونہ بہ تاوان کینے راغلو۔ بلکہ (داخل خو) بالکل نش توں پاتے شو۔ نہ! (دے) اوبہ تہ خو و گوری | چہ تاسو

تَشْرَبُونَ ﴿٥٨﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿٥٩﴾

تاسو خنبی | آیا تاسو | راہکتہ کوی دی | لہ وریخے نہ | یا ہم مونہ | نہکتہ راوستوئی یو
ٹے خنبی - آیا دا تاسو و وریخو نہ راوری کہ دے وریخو ہی ہم مونہ یو؟

لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿٦٠﴾ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ

کہ چہ مونہ و غواہ | نو کو بہ مونہ | ترخے | نو تاسو وے شکر نہ کوئی | آیا لیدے تاسو | ہفہ اور
کہ مونہ و غواہ | نو دا یہ ترخے کہو | نو تاسو وے شکر نہ کوئی؟ نہ! ہم اور نہ و گوری

الَّتِي تُورُونَ ﴿٦١﴾ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ

کوم چہ | تاسو نے بلوئی | آیا تاسو | پیدا کرے دے | اونہ دے | یا | ہم مونہ
کوم چہ تاسو بلوئی - آیا دے اونہ تاسو پیدا کرے دے | یا دے پیدا کوئی

الْمُنْشِئُونَ ﴿٦٢﴾ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَتَذَكُّرًا لِلْمُقْوِينَ ﴿٦٣﴾

پیدا کوئی یو | ہم مونہ | جو رکھو دا | نصیحت | او فائدہ | دے پارہ دے مسافرو
مونہ یو؟ دا خو مونہ دے نصیحت یوہ ذریعہ او حاجت مند و کسا نو لہ فائدہ مند خبیر جو کرے دے

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٦٤﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ﴿٦٥﴾

پس پاک بیانہ | دے نامے | دے رب خیل | چہ نوئے شان والا | پس دے قسم خورم | پہ مائے دے پریوتلو | دے ستورو۔
نوئے دے خیل نوئے رب دے نوم تسبیح لولہ - نوئے دے ستورو پہ دو بیدلو قسم خورم۔

وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَتَّعِلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٦٦﴾ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٦٧﴾

او بیشک دا | یو قسم دے | کہ چہ تاسو پوہیوتلو | دے پریوتلو | چہ بیشک دا | قرآن | خاوند دے نوئے شان دے
او کہ تاسو پوہیوتلو نو دا دے پریوتلو قسم دے | چہ دا یو دے عزت مند قرآن دے۔

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٦٨﴾ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٦٩﴾ تَنْزِيلٌ

پہ یو کتاب کینے | چہ پتہ دے | لاس نشی و روئے دے | مکر | پاک شوی | راہیوتلو شوی دے
چہ پہ لوح محفوظ کینے (لیکل شوی) دے چہ دے پا کانو نہ سوا ہیٹوک ورتہ کوئے وریوتلو نہ شی۔ دا (قرآن) دے

مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٠﴾ أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ﴿٧١﴾

لہ طرفہ دے رب | دے عالمون | پس آیا پہ دے خبرہ | تاسو انکار کوئی یو
پرو دے کار عالم دے طرف نہ نازل کرے شوی دے - نو آیا اوس تاسو دے کلام پہ منلو کینے سستی کوئی؟

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنَّكُمْ تُكَذِّبُونَ ﴿۸۲﴾ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ

او جوہوی تاسو | خپل رزق (پیشہ) | داچه تاسو | دا دروغ مینوی | بیاوے نہ | ہر کلمہ چہ | راؤرسپیری روح
او دے دروغ غزن کول موخپل مان لہ (لکہ) خورا کہ چہ جوہ کو دے دہ - نوخہ وخت چہ روح مری تہ

الْحُلُقُومَ ﴿۸۳﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿۸۴﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ

حلق تہ | او تاسو | ہفہ وخت | کوری | او مونہ | زیات نزدیو | دہ تہ
راؤخیژی - او پہ دغہ وخت کہے تاسو ور تہ کوری | او دغے کس تہ مونہ تاسو نہ

مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَّا تُبْصِرُونَ ﴿۸۵﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿۸۶﴾

ستاسو بہ نسبت | لیکن | نہ وینی تاسو | نووے نہ | کہ چرے تاسو | د چا محکوم نہ یی -
زیات نزدیو خو تاسو (مونہ) نہ وینی ، نو کہ تاسو د چاہہ حکم نہ یی (نو) دغہ (روح) پستہ ولے

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۸۷﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۸۸﴾

بہر تہ را کوہی دا | کہ چرے تاسو | ربتیتی یی - | پس کہ چرے وی ہفہ | پہ نزدیکیو خلقو کہے
نہ را کوہی کہ تاسو (پہ خپلہ وینا کہے) ربتیتی یی ، نو خوک چہ پہ نزدیکیو خلقو کہے شمیریو -

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ ۖ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿۸۹﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۰﴾

نوا رام دے | او خوشبو بہ کونہ | او باغ د نعمت دے | او کہ چرے | ہفہ وی | د سنی لاس لہ خاوندانو نہ
نہ ہفہ لہ راحت د کوخورا کونہ دی - او د عیش باغونہ دی او خوک چہ د سنی اہر خلق وی (نہ ہفہ تہ بہ وویلے شی ہم)

فَسَلِّمْ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿۹۱﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمَكْذِبِينَ ﴿۹۲﴾

نوسلام دے | پہ تابا نی | د سنی لاس د خاوندانو لہ طرف تہ | او کہ چرے | ہفہ وی | لہ دروغ گنہ گنہ
تہ پہ امن امان سرہ و سپرہ حکم چہ تہ د سنی لاس خاوندیے - او خوک چہ دروغ گنہ و نی گمراہان

الضَّالِّينَ ﴿۹۳﴾ فَزُلْ مِنْ حَمِيمٍ ﴿۹۴﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿۹۵﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ

گمراہانوں نہ | نوسلمستبادہ | لہ بشید لو او پونہ | او داخلیل دے | دوزخ تہ | بیشکہ دادے | ہم ہفہ
وی - نو ہفہوی تہ یہ د بشید لو او پونہ ملیستیا و رکولے شی او پہ دوزخ کہے یہ ورنوخی بیشکہ داخیرہ

حَقٌّ الْيَقِينِ ﴿۹۶﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿۹۷﴾

حق | د یقین قابل | پس تہ پاکیزگی بیانوہ | د نلے د رب خپل | چہ لوئے شان خاوند دے
حقہ دہ - نو تہ د خپل لوئے رب د نامے تسبیح لولہ -

سُورَةُ الْحَدِيدِ مَدَنِيَّةٌ وَهُوَ تِسْعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَعِشْرُونَ آيَةً وَأَرْبَعٌ رُكُوعَاتٌ

سورہ حدید پہ مکہ کہے نازل شواہ (شروع) د اللہ پہ نامہ چہ لوئے مہربانہ و پرزیا رحم کوئے دے | پہ دے کہے ۲۹ آیتونہ او ۴ رکوع دے
د اللہ پہ نامہ شروع کوم چہ لوئے مہربانہ و پرزیا رحم خاوند دے

سَبِّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ

پاک بیانوی | د اللہ | کوم مخلوق چہ دے | پہ آسمانوں کہے | او پہ زمکہ کہے | او ہفہ | او غالب
د اللہ پاک بیانوی خوک چہ پہ آسمانوں او پہ زمکہ کہے (استوگن) دی او ہفہ غالب دے

الْحَكِيمُ ① لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي

د حکمت خاوند د | د د د د | بادشاهی | د آسمانونو | او د زمک | دے ژوندی کوی
د حکمت خاوند د | د آسمانونو او د زمک بادشاهی | یوازے د هغه د | هم هغه د چه ژوند بخښی

وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ② هُوَ الْأَوَّلُ

او مړه کوی | او دے | په هر څیز باندی | قدرت لرونکے د | هم دے | اول
او هم هغه دے چه مرک راوی او الله تعالیٰ په هر څیز باندی قادر دے ، هم دے دے چه د قولونه اول

وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ③

او آخر | او ښکاره | او پټ دے | او دے | په هر څیز باندی | پوهه دے .
او د قولونه وروستو د ښکاره هم هغه د او پټ هم هغه د ، او په هر څه د یرښه پوهه دے .

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ

هم دے | چاچه | پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | په شپږو | ورځو کې
(الله) داسے ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئے په شپږو ورځو کې پیدا کړل

ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلْبِغُ فِي الْأَرْضِ

بیا | دے قائم شو | په عرش باندی | دے پوهه د | په هغه څه | چه داخلېږی | په زمکه کې
بیا د بادشاهی په تخت قائم شو - الله ته معلوم دی څه چه په زمکه کې ورننوزی

وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ

او څه چه | او څی | له دے نه | او څه چه | ښکته راځی | له آسمان نه | او څه چه | یرا خښی
او څه چه ترے نه راوړی - او څه چه د آسمان نه راوړېږی | او څه چه ورته

فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا

په دے کې | او دے | تاسو سره دے | کوم ځای چه | تاسو یځی | او الله | هغه څه ته چه
ځښی ، او هغه در سره مل وی هر ځای کې چه تاسو یځی | او الله تعالیٰ ستاسو

تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ④ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

تاسو کوئ | کوړی | هم د د دے | حکومت | د آسمانونو | او د زمک
قول کارونه وینی کوړی - د آسمانونو او د زمک بادشاهی یوازے د هغه د د ،

وَالِی اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ

او هم د الله طرف ته | واپس کوځولے شی | تول کارونه | دے داخلوی | شپه | په ورځ کې
او تولے معاملے په الله تعالیٰ ته پستنه ځی ، هغه شپه په ورځ کې ښای

وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑥

او داخلوی | ورځ | په شپه کې | او دے | پوهه دے | په رازونو | د سینو
او ورځ په شپه کې ښای ، او هغه د رازونو په رازونو ښه پوهه دے .

اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَاَنْفِقُوْا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُّسْتَخْلَفِيْنَ

ایمان راؤڑی | پہ اللہ | او ددہ پہ رسول | او خرشہ کوئی | لہ ہفہ خفہ نہ | چہ دہ جوہ کوئی تاسو | جانشینان تاسو پہ اللہ تعالیٰ او ددہ پہ رسول ایمان راؤڑی او دہ ہفہ مالونونہ یوہ ہرہہ خیرات کری چہ تاسو | ہیکے دنور وخلق

فِيْهِ ۖ فَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنْكُمْ وَاَنْفَقُوْا لَهُمْ اَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝۱۰

پہ ہفہ کئے | پس کو موخلقو چہ | ایمان راؤڑو | لہ تاسونہ | او ہفوی خرشہ وکرو | ہفوی دپاڑہ | اجر | لوئے خلیفہ کان کری بی۔ پہ تاسو کئے شوک چہ ایمان راؤڑی او خیراتونہ وکری | نو ہفوی لہ غتہ بدلہ مقہ دہ۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالرَّسُوْلِ يَدْعُوْكُمْ لَتُؤْمِنُوْا

او پہ تاسو وشول | چہ تاسو ایمانہ راؤڑی | پہ اللہ | او رسول | دعوت درکوی تاسو | چہ تاسو ایمان راؤڑی او دا پہ تاسو خفہ شوی دی | چہ پہ اللہ ایمان نہ راؤڑی ؟ احوال دا چہ رسول موہ خبرتہ رابی | چہ تاسو پہ خپل رہ

بِرَبِّكُمْ وَقَدْ اخَذَ مِيْثَاقَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝۱۱ هُوَ الَّذِيْ

پہ خپل رب باند | او بیشکہ اخستہ دہ ہفہ | کلکہ وعدہ لہ تاسو | کہ چہ بی تاسو | مؤمنان | ہم دہ ہفہ ذات ایمان راؤڑی | او اللہ تعالیٰ لہ تاسونہ کلکہ وعدہ ہم اخستہ دہ کہ چہ تاسو ایمان لرئ۔ اللہ ہفہ ذات دہ

يُنْزِلُ عَلٰی عَبْدٍ اٰیٰتٍ بَيِّنٰتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ مِّنَ الظُّلُمٰتِ

چہ نازلوی | پہ خپل بندہ باند | آیتونہ | واضعہ | چہ کہ راؤباسی تاسو | لہ تیارونہ چہ پہ خپل (کامل) بندہ لہ صفا صفا آیتونہ رانازل کری دی | چہ تاسو لہ تیارونہ رانازل

اِلَى النُّوْرِ ۚ وَاِنَّ اللّٰهَ بِكُمْ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ۝۱۲ وَمَا لَكُمْ

رہنہ طرفتہ | او بیشکہ | اللہ | پہ تاسو | دیر مہربان | نہایت رحم کوئے دہ | او پہ تاسو وشول نہ راؤباسی | او یقیناً اللہ تعالیٰ پہ تاسو دیر مہربان او مہربانہ دہ۔ او دا پہ تاسو خفہ شوی

اَلَا تَنْفِقُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَبِلِلّٰهِ مِيْرٰثِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

چہ تاسو خرشہ کوئی | پہ لاسہ کئے | دہ اللہ | او اللہ دپارہ دہ | میراث | دہ آسمانونہ | او دہ دہ دی چہ دہ اللہ تعالیٰ پہ لاسہ کئے خرشہ نہ کوئی | سرہ دہ دہ چہ آسمانونہ او زمکہ قول پہ آخر اللہ تعالیٰ نہ پائے کپری

لَا يَسْتَوِيْ مِنْكُمْ مَّنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٌ ۚ اُولٰٓئِكَ

برابر نہ دی | لہ تاسونہ | چاہہ خرشہ وکرو | وپاند لہ فتح نہ | او جنگ لہ وکرو | ہم دا خلق دی پہ تاسو کئے ہفہ کسان (دہ نور سورہ) برابر نہ دی چہ دہ فتح نہ وپاند لہ دہ اللہ پہ لاسہ کئے خرشہ نہ کوئی | او جہاد کوئے دہ

اَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ الَّذِيْنَ اَنْفَقُوْا مِنْۢ بَعْدِ وَقَتْلُوْا ۚ وَكُلًّا

زیات لوئے | پہ درجہ کئے | لہ ہفہ خلقونہ | چہ خرشہ وکرو | پس لہ دہ نہ | او جہاد لہ وکرو | او ہر سورہ کسان پہ مرتبہ کئے دہ ہفہ خلقونہ دیر اوچت دی چہ وروستوئے خرشہ نہ کوئی دی او جنگید لی دی او اللہ دہ بیشک

وَعَدَ اللّٰهُ الْحَسَنٰی وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرٌ ۝۱۳ مَنۢ ذَا الَّذِيْ

وعدہ کوئے دہ | اللہ | بنہ | او اللہ | پہ ہفہ خفہ | چہ تاسوئے کوئی | خبردار دہ | شوک دہ | ہفہ چہ لوظخو قولو سرہ کرے دہ۔ او اللہ تعالیٰ ستاسو دہ کارونونہ بنہ خبر دہ۔ شوک شتہ چہ

يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضِعُّهُ لَهُ وَلَهُ

قرض ورکوی | الله ته | قرض | بنه | بیا دے غیر کی کوی دا | دہ د پارہ | اود کا د پارہ |
الله تعالیٰ ته په بنه شان قرضه ورکوی ، نو الله تعالیٰ به ئے ورله په خوځو چنده سواکوی اود خوځی

أَجْرٌ كَرِيمٌ ۖ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ

اجر | لوست | په کومه ورځ چه ته په وویښه | مؤمنان سړی | اومؤمنانې ښځې | منځ په وې | نور د دوی
بدله په ورله ورکوی هغه ورځ (هم د یاد ساتلو قابل ده) چه ته په مؤمنان اومؤمنانې ووښه چه (ایمان) خپله

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي

په وړاندې د دوی | اود دوی ښی طرف ته | زیره دے تاسو ته | نن ورځ | د داسے باغونو | چه روان به وی
رنگه به ترے نه وړاندې او ښی اړخ ته خوریږی ، نن تاسو ته زیره درکو د داسے باغونو چه د هغه

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۖ

لاندې د هغه نه | ولے | همیشه به یی | په هغه ځای | هم داده هغه | کامیابی لویه
لاندې به ولے بهیږی تل به پکښه اوسیدئ ، هم دا د ټولو نه لویه کامیابی ده -

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنِفِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا

په کومه ورځ به یې | وای | منافقان سړی | اومنافقانه ښځې | هغه کسانو ته | چه ایمان راوړه | چه انتظار وکړی زمونږ
دابه هغه ورځ وی چه منافقان او منافقانه به د ایمان خاوندانو ته وای چه مونږ ته (لږ) انتظار وکړی

نَقْتَبِسْ مِنْ نُّورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا

چه رڼا واخلو مونږ | ستاسو د نور ته | وایه وپیلے شی | چه واپس شی | وروستو په شا کونځیو | پس ولټوی
چه مونږ هم ستاسو د نور نه رڼا واخلو دوی ته به وویلے شی چه تاسو واپس لای شی بیا (هله ځان له) رڼا

نُورًا فَضْرَبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ

نور | بیا به ودرولے شی | د دوی په منځ کې | یو دیوال | د ځمکه | یوه دروازه وی | د دے دننه غوږه | رحمت وی
ولټوی بیا به د دواړو (ټولکو) تر منځ یو دیوال ودرولے شی چه پکښه به یو دروازه وی چه دننه غوږه ته به پکښه رحمت

وظَاهَرُهُ مِنْ قَبْلِهِ الْعَذَابُ ۚ يُنَادُوهُمْ أَلْمَنْكُنْ مَعَكُمْ

اود د ظاهر چه د | له وړاندې د دانه | عذاب دے | هغوی به دوی ته آواز وکړی | آیامونږ نه وو | تاسو سره
وی ، او بهر اړخ ته به ترے نه عذاب وی - منافقان به مومنانو پسې چف وې چه (لے خلقو!) ایا مونږ ستاسو

قَالُوا بَلَىٰ وَلَكُمْ كُفْرُكُمْ فَتَنَّاكُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبَتْكُمْ

دوی به وای | ولے نه | لیکن تاسو | په فتنه کې و اچول | خپل ځانونه | او انتظار وکړو تاسو | اوشک وکړو تاسو
ملکوی نه وو دوی به وای ولے نه تاسو پخپله خپل ځانونه په مصیبت کې و اچول او (زمونږ په حق کې د مصیبتو) تاسو انتظار وکړو اوشک

وَعَزَّتْكُمْ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ

اود د دکره تاسو ته | آرزو کانو | تر دے چه | راتے | حکم | د الله | اود د دکره تاسو ته | د الله په حقله
موکړو اوستاسو آرزو کانو تاسو په دوه کې و اچولئ تر دے چه د الله تعالیٰ حکم (مرکز) راوړسید و او تاسو ته د الله په حقله فریږی

الْعَذْرُورُ ۱۴) فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ

شیطان | پس نن ورځ به | نه شی اخستل | له تاسو نه | خه فدیہ | اونه | له هغو خلقونه

(شیطان) دوکه درکړه پس نن ورځ به نه له تاسو نه خه فدیہ قبوله شی او نه له هغو خلقونه چه کفر ته

كَفَرُوا ۱۵) مَا أُولَٰئِكَ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۱۵)

چه انکار ته وکړو | خائستاسو | اور دے | هم دا | ستاسو لائق ده | او بد دے | خائستاسو |

اختیار کړه که ستاسو ټولو نیکانو ته دوزخ ده، هم دوزخ ستاسو ملګرې ده او هغه ډیره خرابه ټپکانو ته ده.

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا

آیا وخت نه که راغل | هغه کسانو د پاره | چه ایمان راوړو | چه نرم شی | زړونه د دوی | د الله د ذکر د پاره | او هغه د پاره

آیا په ایماندارو کسانو باند لاهغه وخت راغله نه دے چه د هغوی زړونه د الله تعالی د ذکر او د هغه د نازل شوی

نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ

چه راګوزشو | له حق نه | او دوی نه وی | په شان د هغه کسانو | چه ورکړه شو که دوی کتاب | وړاند له ځه

رېښتینی کلام په وړاند نرم شی او د هغه خلق په شان نه شی | چه پخوا ورته کتاب ورکړه شوه وو

فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۱۶)

نو اوږده شوه | په دوی باند | موده | بیا سخت شول | زړونه د دوی | او ډیر | په دوی کښه | بد کاره دی

بیا په هغه یوه زمانه تیره شوه بیا د هغوی زړونه سخت شول او په هغوی کښه ډیر کسان (اوسم) بد عمل دی

إِعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ

پوهه شی | چه الله | ژوندی کوی زمکه | پس له مړه کیدو ځه | بیشکه مونږ بیان کړل | تاسو د پاره

پوهه شی چه الله تعالی دا زمکه د اوچیدو ته پس بیا رازرغونوی ، مونږ تاسو ته پراستلی مثالونه (حکم)

الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۱۷) إِنَّ الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ

آیتونه | چه تاسو | پوهه شی | بیشکه | خیرات ورکوونکی سړی | او خیرات ورکوونکې ښځه

بیان کړی دی چه تاسو پرې ځان پوهه کړئ - بیشکه صدقه ورکوونکی سړی او صدقه ورکوونکې ښځه او

وَاقْرَءُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضَعْفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ

او کومو چه قرض ورکړو | الله ته | قرض | ښه | غبرګ به کړه شی (بې) | دوی د پاره | او دوی د پاره به | اجر دی

هغه چه الله تعالی په لاره کښه په اخلاص خرڅه کوی نو د هغوی صدقه به خوچنه زیاتو له شی او هغوی د پاره ډیر د

كَرِيمٌ ۱۸) وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ

د عزت | او کوم خلق چه | ایمان راوړی | په الله | او د دې په رسولانو | هم داخل دی

عزت اجر دے - او چا چه په الله تعالی او د دې په رسولانو باند ایمان راوړے دے هم دغه خلق

الصَّادِّقُونَ ۱۹) وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ ۲۰)

رېښتینی | او شهیدان | د خپل رب په نزد | دوی د پاره | د دوی اجر | او نور د دوی

رېښتینی دی - او خپل رب سره گواهان دی ، هغوی د پاره (خسومی) اجر دے او هغوی د پاره نور د

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾

او ہفہ کسآچہ | کفرے و کفر | او دروغے و کذب | ز موبذ آیوتہ | ہم داخل دی | دوزخیان
او کو مو خلقو چہ انکار و کفر و از موبذ آیوتہ نے دروغ و کذب نو ہم دغہ خلق دوزخیان دی

إِعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ

پوہہ شئی | چہ بیشک | ژوند | د دنیا | لوے | او تہاشے | او بناسٹ | او فخر دے
پوہہ شئی | چہ د دنیا ژوند خو بس لوے تہاشے او (سامان د) بناسٹ دے او پہ خیل میٹہ کئے

بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ

پہ میٹو ستاسو کئے | او یروالے | پہ مالونو کئے | او اولاد (کئے) | پہ شان | د باران
پہ یو بل باند فخر کول دی او پہ مال او پہ اولاد کئے خیلہ لوفی بنکارہ کول دی، لکہ باران چہ دغہ زرغونہ

أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ

چہ خوشحالہ کول | کروندہ کر | زرغونے دغہ | بیا | ہفہ اوچ شئی | پس وینے تہ ہفہ | زیر | بیا
زمیندارو تہ بناسٹہ بنکاری، بیا اوچہ شئی | نو تہ نے زیرہ وینے | بیا

يَكُوْنُ حُطَامًا ۖ وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ ۚ وَمَغْفِرَةٌ

ہفہ شئی | چورہ چورہ | او پہ آخرت کئے | عذاب دے | سخت | او مغفرت دے
ہفہ ریز مریز شئی | او پہ آخرت کئے سخت عذاب ہم شتہ او د الله تعالیٰ د

مِّنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٌ ۖ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعٌ

لہ طرفہ د الله نہ | اور رضامندی دے | اونہ دے | ژوند | د دنیا | مکر | سامان
طرف نہ بخینتہ او خوشحالی ہم شتہ | او د دنیا ژوند تش د دوکے سامان

الْغُرُوْرُ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوْا اِلٰی مَغْفِرَةٍ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا

د دوکے | وراپن شئی | بخینے طرف تہ | لہ طرفہ د رب قبل تہ | او جنت طرف تہ | چہ پیلوالے دغہ
نو د خیل رب د مغفرت طرف تہ منہہ کړی او دغہ جنت طرف تہ چہ د

كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ۚ اُعِدَّتْ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

پہ شان د پیلوالی | د آسمان | او د زمکے | تیار کرے شوے | ہفہ کسانو د پارہ | چہ ایمان نے راوے دے
ہفہ پیلوالے د آسمان او د زمکے برابر دے، دا د ہفہ خلقو د پارہ تیار کرے شوے دے چہ پہ

بِاللّٰهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَن يَّشَآءُ

پہ الله | او ددہ پہ رسولانو | دا | فضل دے | د الله | دے درکوی | چاہے | چہ دے غواری
الله تعالیٰ او ددہ پہ رسولانو نے ایمان راوے دے، دا د الله تعالیٰ فضل دے ہفہ چہ د چاہے حقلہ و غواری نو فضل پرے

وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢١﴾ مَا اَصَابَ مِنْ مُّصِيْبَةٍ فِی الْاَرْضِ

او الله | د لوے فضل غاوند دے | نہ رسنیری | ہی مصیبت | پہ زمکے کئے
و کبری او الله تعالیٰ د یر لوے فضل غاوند دے - ہی مصیبت چہ راحی | کز پہ دنیا کئے راحی

وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن تُبْرَأَهُمْ

او نہ ستاسو پہ خانو نہ کینے | مگر ہفتہ (لیکے شے) پہ یو کتاب کینے | لہذا نہ ورا نہ | چہ | مونہ پید اکرو دغہ مہبت
او کہ خاص پہ تاسو باندی راخی نو دا قول پہ یو کتاب کینے | لیکے پراۓ دی دھت نہ پھو | چہ مونہ دا ارواحان پید اکری وو -

إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ لِّكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا

بیشک دا خبرہ | پہ اللہ باندی | آسانہ دے | دپارہ دچہ تاسو غم ونہ کوی | پہ ہفتہ خہ چہ لالہ نہ تاسو | او خوشحالہ نہ شے
یقیناً اللہ تعالیٰ نہ دا کارہ پیر آسان دے - (دا ہود نہ موکھ و کرہ چہ) تاسو نہ خہ و اختہ شے چہ پہ ہفتہ باندی غم نہ شے او چہ

بِمَا أَنْتُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۚ الَّذِينَ

پہ ہفتہ خہ | چہ دکر کول تاسو | او اللہ | نہ خوبنوی | ہر مغرورہ | فخر کو دے | ہفتہ کسان
خہ در کہے شے پہ ہفتہ خان تہ غاورہ نہ شے | او اللہ تعالیٰ ہیو غاورہ فخر کو دے نہ خوبنوی - چہ پینچلہ

يَخْلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ

چہ شومتیا کوی | او حکم کوی | خلقتہ | د شومتیا | او خوک چہ مغروری | نو بیشک اللہ
ہم شومتیا کوی | او نور و خلقتہ ہم د شومتیا سبق ور کوی | او خوک چہ (دین نہ) مغروری | نو اللہ تعالیٰ

هُوَ الْغَنِيُّ ۚ الْحَمِيدُ ۚ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا

ہم دے بے نیازہ | ستائیلہ شوعے | بیشک راؤ لیلوں مونہ | پیغبران خیل | پہ واضع و خفیو سرہ | او بیشک راؤ لیلوں مونہ
سرتورہ بے پروا او د ستائیلہ و دے - مونہ خیل پیغبران د خوک نہ تعلیم سرہ راؤ لیلوں او ہفتی سرہ موکتاب

مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ ۚ وَأَنْزَلْنَا

د دوی سرہ | کتاب | او تلہ (د انصاف) | چہ قاسم اوسیری | خلق | پہ انصاف | او بیشک راؤ لیلوں مونہ
او انصاف راؤ لیلوں | چہ خلق پہ انصاف (او اعتدال) ولاہ پاتے شے | او مونہ اوسپنہ

الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ

اوسپنہ | چہ پکینے | د جنگ قوت | سخت دے | او فائدہ کوی | خلقتہ پارہ | او چہ معلوم کوی | اللہ
راؤ لیلوں چہ پکینے | دیر ہیبت دے او خلقتہ پکینے نورے | دیرے فائدہ دی او دا چہ اللہ تعالیٰ

مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ ۚ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ

چہ خوک | مدد کوی ددہ | او ددہ د رسولانو | بے لیدلو | بیشک اللہ | دیر زور آور | غالب دے -
بہنکارہ کوی چہ خوک بے لیدلو دہفتہ د دین او دہفتہ د رسولانو امداد کوی بیشک اللہ | دیر زور آور دے | غالب دے -

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ

او بیشک راؤ لیلوں وو مونہ | نوحہ | او ابراہیمہ | او ایبنی دہ مونہ | د دے دواہو پہ اولاد کینے | پیغبری
او بیشک مونہ نوحہ او ابراہیمہ راؤ لیلوں | او د دے دواہو پہ نسل کینے مونہت او کتاب جاری

وَالْكِتَابَ مِنْهُمْ مُّهْتَدٍ ۚ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَسِقُونَ ۚ ثُمَّ قَفَّيْنَا

او کتاب | پس ختہ لہ دوی نہ | لارمونہ و نکی دی | او دیر | لہ دوی نہ | بدکاران دی | بیا | راؤ لیلوں مونہ
و سائل بیا پہ دوی کینے خوک پہ سمہ لاس پاتے شول | او دیر پہ دوی کینے بد عمل و ختل - بیا مو د دوی نہ پس

عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَاتَيْنَاهُ

له وروستو ددئی نہ پیغمبران خیل | او رہے راؤ لیرو مونڈ | عیسیٰ کوئے دمريم | او مونڈ ورکرو ددئی نہ
پہلے پسے نور پیغمبران راؤ لیرو | او د هغوی نہ پس مو دمريم کوئے عیسیٰ راؤ لیرو | او هغه له مو

الْإِنْحِيلَ ۖ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً

انجیل | او کیسہ دلہ مونڈ | پہ زہونو کئے | د هغه خلق | چہ پیروی نے وکرہ ددئی | نرمی
انجیل ورکرو - او خوک چہ د هغه پہ لاسہ روات شول مونڈ د هغوی پہ زہونو کئے نرمی او

وَرَحْمَةً ۖ وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ

اورحمت | او رهبانیت | چہ دوئی پخپلہ ایجاد کرہ دا | مونڈ نہ وہ فرض کرے دا | پہ دوئی بانڈ
مہربانی واچولہ | اور رهبانیت هغوی پخپلہ ایجاد کرہ | مونڈ پہ هغوی دا فرض کرے نہ وو ،

إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ۚ

مگر | دوئی داسے وکرل | حاصلو کرہ پارہ | رضامندی د الله | بیا دوئی لحاظ ونہ ساتلو دے | لکہ چہ حق وو | ددے د لحاظ ساتلو
خو هغوی | پخپلہ | د الله رضامندی د پارہ | اختیار کرے وو | خوبیاں د هغه پورہ پورہ لحاظ ونہ ساتلے شو نو

فَاتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝

نور کرہ مونڈ | هغه خلقوتہ | چہ ایمان راؤ دے | له دوئی نہ | اجر ددئی | او دیر | له دوئی نہ | بدکاران دی
چاچہ | یکنے | اوس | ایمان راؤ کرہ هغوی له مو پورہ پورہ اجر ورکرو او زیات خلق | یکنے ناخرمان پلے شول

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُولِهِ يُؤْتِكُمْ

اے | ایمان والو ! | ڈویریدی | د الله نہ | او ایمان راؤ دے | پہ پیغمبر ددئی | دے پہ درکری تاسو
اے ایمان والو ! | د الله تعالیٰ نہ | دیریدی | او د هغه پہ پیغمبر بانڈ ایمان راؤ دے | هغه بہ درتہ د

كَفَلَيْنَ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ

دوہ حصہ | له خیل رحمت نہ | او جو رہہ کری | تاسو د پارہ | بو نور | چہ تک بہ کوئی تاسو | پہ هغه سورہ
خیل رحمت | د خزانے | نہ دوہ برے درکری او یوہ داسے رہا بہ درکری | چہ پہ هغه سورہ بہ | دوہانے | تک کوئی

وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ لَّا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ

او کہہ و بخشنی | تاسو | او الله | بخشنو | مہربان دے | د پارہ د چہ پوہہ شی | اہل کتاب
او بخشنہ بہ درتہ و کرہ او الله بخشنو | دیر رحم کوونکے دے | دابہ حکم درکری | چہ کتابیانو تہ | پہ قیامت کئے

أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ

چہ دوئی قدرت نہ لری | پہ ہیٹ خیز | د الله له فضل نہ | او داچہ | فضل | پہ لاس کئے
دا خرنندہ شی | چہ د الله تعالیٰ پہ فضل بانڈ د هغوی ہیٹ اختیار نشته | او داچہ فضل خوہم د الله تعالیٰ پہ لاس

اللَّهُ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝

د الله دے | دے ورکری دا | چاتہ | چہ دے و غواہی | او الله | خاوند د فضل | لوئے دے -
کئے دے | چالہ چہ غواہی هغه له نے ورکری | او الله تعالیٰ | دیر لوئے فضل خاوند دے -